

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΚΟΙΤΗΣ ΤΟΥ 43^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 120

Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ... και ξερό ψωμί. Ήγγικεν η ώρα οι σημερινοί σινεφίλ υψηλής αντοχής σε μεγάλες αποστάσεις, να δοκιμάσουν να ξεπεράσουν ακόμα και τους πιο φανατικούς φασμπιντερικούς για τους οποίους ο παραπάνω τίτλος-στόχος-σύνθημα αποτέλεσε στη δεκαετία του '80 το έμβλημά τους. Παρακολουθώντας εδώ, για πρώτη φορά στη μεγάλη οθόνη, την επική σειρά *Berlin Alexanderplatz* που σκηνοθέτησε ο Φασμπίντερ την περίοδο 1979-80 για τη γερμανική τηλεόραση. Είτε σε τρεις μεταμεσονύχτιες προβολές μέχρι πρωίας, σήμερα, αύριο και μεθαύριο, είτε σε μια κι έξω μαραθώνια προβολή από τις 10 το πρωί της Δευτέρας μέχρι στη 1 τα ξημερώματα της Τρίτης. Μια σειρά εποχής, βασισμένη στο ομότιτλο μυθιστόρημα του 1929 του Alfred Döblin -σταθμό της γερμανικής λογοτεχνίας-, συνολικής διάρκειας 15 περίπου ωρών και αποτελούμενη από 13 επεισόδια κι έναν επίλογο. Ξαν μια ταινία «τεράστιας» διάρκειας που εξάλλου γυρίστηκε στα 16mm και αποτέλεσε το κορυφαίο δημιουργήμα στη ζωή και το έργο του Φασμπίντερ. Ένα έργο τέτοιων προδιαγραφών, ως προς την εποχή (του μεσοπολέμου) που διανύει, τους χώρους που αναπαριστά, το πολυπληθές καστ, που ίσως μόνο η προβολή του στη μεγάλη οθόνη θα μπορούσε να το αναδείξει στις πραγματικές του διαστάσεις. Ένα έργο για το οποίο έχει ειπωθεί ότι και μόνο αυτό να είχε κάνει ο Φασμπίντερ θα άξιζε τη θέση που έχει στην ιστορία του σύγχρονου ευρωπαϊκού κινηματογράφου. Αλλά ευτυχώς ο Φασμπίντερ πρόλαβε να κάνει, πριν πεθάνει στα 37 του -πριν 20 χρόνια, κι άλλες 44 ταινίες, ανάμεσα στις οποίες και κάποιες εκπληκτικές. Έχοντας όμως πει, όπως ο Φλωμπέρ για την Έμα Μποβαρύ, μόνο μία φορά: "Ο Hans Biberkörf είμαι εγώ". Κι ακόμα είναι, όσο θα βλέπεται αυτό το έργο. Ξαν τον μόνο τρόπο αθανασίας που υπάρχει: αυτόν ενός δημιουργού μέσα από το δημιούργημά του.

του Σωτήρη Ζήκου

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Πάντα δικός σου / Sud sanaheha (σελ. 4)

Apichatpong Weerasethakul (Ταϊλάνδη, 2002) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Αλυσιδικό και αινιγματικό παραμύθι για τον αδιέξοδο έρωτα και την ανδρώπινη επιθυμία, από έναν νεωτεριστή δημιουργό.

Με για ένα ούζο (σελ. 9)

Κλεώνης Φλέσσα (Ελλάδα, 2002) •

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

Αφράση - πρόσκληση είναι η αφορμή για μια σκηνοθέτη να φέρει στην επιφάνεια γυναικεία φιλία. Οι ανταγωνισμοί, οι διαφωνίες μα πάνω απ' όλα η αγάπη και κατανόηση θα βοηθήσουν δυο γυναίκες να δουν τη ζωή με άλλη ματιά.

Ζωή με σφάζει / Vivre me tue (σελ. 4)

Jean-Pierre Sinapi (Γαλλία, 2002) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Αντικαταστάσεις, τα ψυχολογικά αδιέξοδα, τα προβλήματα των μεταναστών και μερικά από τα θέματα που περνάνε στην ταινία του Γάλλου σκηνοθέτη.

Ο υπάρχει αλκοόλ (σελ. 10)

Δημήτρης Μακρή (Ελλάδα, 2002) • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

Η ταινία του Δημήτρη Μακρή καταγράφει την αδέσποτη, σκοτεινή πλευρά της σύγχρονης Ιταλίας μέσα από την ιστορία ενός άνδρα που ξαναγεννιέται στον κόσμο των φοιτητικών του χρόνων, το Μιλάνο.

Χαμένος τα παίρνει όλα (σελ. 11)

Νίκου Νικολαΐδη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

Η ιστορία ενός περιθωριακού άνδρα που περνά τη ζωή του ανάμεσα σε μπαρ και αλκοολικά τμήματα, πόρνες και ναρκωτικά. Η νέα ταινία του Νίκου Νικολαΐδη, με Γιάννη Αγγελάκα στον ρόλο του «χαμένου» που ξέρει να κερδίζει.

BERLIN ALEXANDERPLATZ

Το διάβασα σαν την ιστορία δύο ανδρών, η πιο άγρια ζωή των οποίων συντρίφτηκε πάνω σε αυτή τη γη επειδή δεν είχαν το κουράγιο να αναγνωρίσουν κατά κάποιο τρόπο αγαπιόντουσαν, ότι κάτι σπληνιώδες ένωνε περισσότερο απ' ότι συνήθως είναι αποδεκτό μεταξύ ανδρών. ”

Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 4 Η ευτυχία μετέωρη στην Ταϊλάνδη από το Διεθνές Διαγωνιστικό και να αγωνίζεσαι για τις επιλογές σου μας λέει ο Hany Abu-Assad
- 5 Στο Shooting Stars νέοι Ευρωπαίοι ταλαντούχοι ηθοποιοί: Μίκσελ Φίνγκερ, Μαρίν Βίργκερ Ριχ και Ενρίκε Αλβίδες
- 6 Δεμένοι για πάντα στους Νέους Ορίζοντες και ζώντας στο παρόν γινόμενοι ευτυχισμένοι, μας λέει η Tiffany Limos
- 7 Ο διευθυντής φωτογραφίας των ταινιών *Κεν Παρκ* και *Ο Παράδεισος είναι μακριά*, Ed Lachman, σε Πρώτο Πλάνο
- 9 Η Κλεώνη Φλέσσα και ο μουσικός Ηρακλής Πουχαλίδης μας προσκαλούν για ένα ούζο στην ταινία τους

- 10 Ο Δημήτρης Μακρής, ο ηθοποιός Πάνος Κρανιδιώτης και ο μουσικός Τάκης Δημητράκουλος μιλούν για το αλκοόλ
- 11 Ο Νίκος και ο Σπύρος Νικολαΐδης, πατέρας και υιός, και ο Γιάννης Αγγελάκας ακούνε τις... σκέψεις τους
- 13 «Δεν είμαι αντίπαλος των αντρών», μας λέει η Νίκη Κορίνη, η μοναδική γυναίκα στην Κριτική Επιτροπή
- 15 Ο Βόσνιος σκηνοθέτης Nenad Djuric και ο μοντέρ Mohamed Tufic κάτι μας λένε για ένα βουρτανικό γουέστερ
- 17 Την απελπισία και τις *Αγνωστες Απολαύσεις* της νέας γενιάς στην Κίνα μας εξιστορεί ο Jia Zhang-Ke

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

Πάρτυ (με) ούζα, αλκοόλ. Τα είδαμε όλα, τα δοκιμάσαμε όλα.

Αγαπητό μου φεστιβαλικό ημερόλογο,
Γουρία, Σαμωανά, Αββου μάρτυρος και Παίσιου οσίου σήμε-
ρα. Τώρα μάλιστα! Κάτω τα χέρια απ' τη Φενερμαπαχτσί!

• Μετρώντας τις μέρες ανάποδα όχι σαν φυλακισμένους, αλλά σαν σινεφίλ που καταριέται τον ολοκληρωτικό κανόνα που λέει «όπου υπάρχει αρχή, υπάρχει και τέλος», ξύπνησα και αυτό το πρωί. Νίκησα παραδόξως το μαξιλάρι και ήμουν έτοιμος στην ώρα μου. Καμιά φορά συμβαίνουν και τα πιο κουφά πράγματα.

• Πανικός στο *Κεν Παρκ*. Όσο είχαν εισιτήριο βολεύτηκαν, οι υπόλοιποι πάλεψαν, σπρώχτηκαν και σκίστηκαν για μια θέση στα σκαλοπάτια ή όρθιοι πίσω. Και όλα τα περι «μόνο αριστερά και δεξιά στα σκαλοπάτια, αφήστε ένα διάδρομο» πήγανε περιπάτο. Ουδείς θα ανεχόταν να βγει έξω ή να μη μπει μέσα, αν χώρουσε έστω και μια βελόνα ακόμα. Έξω από την αίθουσα και διακριτικά σ' ένα τραπεζάκι καθόταν ο Λάρι Κλαρκ (αμφιβάλλω αν τον πήρε χαμπάρι ο κόσμος) με τη νεαρή πρωταγωνίστρια-φιλανδίδα Τίφανι Λίμος (απλοϊκή και θνητή) και τον συν-σκηνοθέτη Έντ Λάχμαν. Πριν ξεκινήσει η ταινία, οι τρεις συντελεστές ευχαρίστησαν τον κόσμο που ήρθε αν και τόσο... αργά (εδώ στο Ελλάνο 10:30 είναι μάλλον πολύ νωρίς) και πήγαν για να ξεκουραστούν. Είναι τρελοί αυτοί οι αμερικάνοι.

• Πραγματοποιήθηκε στο ιταλικό ινστιτούτο το καθιερωμένο μάθημα σκηνοθεσίας από τον πρόεδρο της κριτικής επιτροπής, τον κύριο Μπελόκιο. Ο χώρος γέμισε με μαθητές ιταλικών, ενώ το φεστιβαλικό κοινό, οι επίδοξοι σκηνοθέτες και γενικά όσοι θα έπρεπε να παρευρεθούν, απουσίασαν. Γιατί;

• Καθώς το πρωί πλησίαζε προς τις αποθήκες, πρόσεξα έναν ασυνήθιστο συνωστισμό από μικρά ανθρωπάκια στο φεστιβαλικό χώρο. «Οχ», σκέφτηκα και επιτάχυνα το βήμα μου. Τελικά ήταν όντως μικρά ανθρωπάκια. Ήταν ένα σχολείο από υπερκινητικά παιδιά. Ευτυχώς! Άμα ήταν όλοι αυτοί για εισιτήριο, θα είχα πάθει ανακοπή.

• Στις 11 το πρωί έσκασαν μύτη στην αποθήκη ο κούλ (φορώ μαύρο, στρογγυλό γυαλί και μοιάζω με μαφία) Λάρι και τα δυο κολλητά του. Είναι απίστευτος τύπος ο Λάρι Κλαρκ. Ακριβώς όπως τον φανταζόμουν και δεν θέλω να μάθω περισσότερα γι' αυτόν, μπας και μου χαλάσει η εικόνα που έχω. Στιλάτος, σοβαρός, άνετος, πραγματικά κούλ, αλλά φυσικά φαινόταν και κάπως έξω από τα νερά του στην Ελλάδα. Είναι λογικό ότι όταν οι πολιτισμοί συ-

Τίφανι: Εσύ, εκεί, λέγε. Τι θέλεις να μου πεις; Πρόγευμα στο Τίφανις μαζί; Καλά, νωρίς αύριο το πρωί. Όχι; Άλλος...

μψη είναι και η καλύτερη ταινία του. Προσωπική του άποψη, εμείς μπορούμε να μην την ενστερνιστούμε. Δίπλα του η ασιατική μίξη Τίφανι Λίμος, δήλωσε πως στο μπλέντερ του Λάρι Κλαρκ οι επαγγελματίες και οι ερασιτέχνες έδωσαν τέλεια. Τόσο... κοντά που ήρθαν, ήταν λογικό.

• Άποψη του κούλ Λάρι για τη βία: «Γιατί λέτε ότι είναι τόσο βίαιες οι ταινίες μου;

Σαλεπζής: Έμοθα ότι στις ταινίες του Μπέλα Ταρ, άνθρωποι, παγιδευμένοι σε καινούριες καταστάσεις, καθίστανται μοναδικοί, σχεδόν εξίσιοι, μέσα από το σμεϊλικο βλέμμα ενός σαδιστικού ουμανισμού... αλήθεια; Σινεφίλ: Μπα... λόγια της Τσαγκάρη.

γκρούνται, το αποτέλεσμα είναι η αμηχανία. Λογικό και αναμενόμενο. Συμβαίνει και στις καλύτερες οικογένειες. Α, και είπε μονάχα μια... λέξη!

• 12 χρόνια έχει που συνέλαβε την ιδέα του *Κεν Παρκ*, όπως είπε, και τελικά χαίρεται που η πέ-

Λάρι: Ρε, όταν εμείς ξυπνάμε το πρωί, αυτοί κοιμούνται ακόμα. Κι όταν πάμε για ύπνο, αυτοί τότε φεστιβαλίζουν. Εντ: Γι' αυτό έχουμε γίνει σαν Τιραμόλες!

Στο *Κεν Παρκ* υπάρχει μόνο ένας πυροβολισμός και δυο μαχαίριες. Αν κοιτάξετε τις άλλες ταινίες, θα δείτε χιλιάδες πτώματα, όμως εκεί η βία παρουσιάζεται καρτουνίστικα και δεν υπάρχει συναισθηματική ανάμιξη από το κοινό. Στις δικές μου ταινίες θα πρέπει να πληρώσετε το συναισθηματικό αντίτιμο για να δείτε σκληρή βία». Αυτά υποστηρίζει ο Λάρι, εσείς;

• Είπε ο Λάρι και τρομάξαμε όλοι: «Είμαι εργασιομανής. Όποτε βλέπω κάποιον στο δρόμο, σκέφτομαι πού θα μπορούσε να χωρέσει σε κάποια ταινία μου». Οκέι, Λάρι, μ' αρέσουν πολύ οι ταινίες σου, αλλά... οι γι-ου λείπερ μπάντι!

• Πόσο θα ήθελε ο Ερμίσιο για να είναι μονάχα μια ώρα απόσταση μεταξύ Μεξικού και Θεσσαλονίκης για να έρθει να τα Σαββατοκύριακα! Μακάρι Χάιμ μου, για να πεταχτούν μαζί μας και εμείς τα γουίκεντς λιγάκι προς Ακαπούλκο, Κανκούν και Τιχουάνα για κανά ποτό και φλερτ.

• Μετά τον κούλ Λάρι, ήρθε ο «μ' αρέσει να περνάω καλά και να κάνω αστεία» Μπόμπι (Ράφελσον). Όταν τήθηκε πώς είναι η σχέση του με τον Τζακ Νίκολσον, απάντησε: «It starts with homosexuality» (μτφρ. Ξεκινάει με την ομοφυλοφιλία). Μετά ανησυχώντας μήπως το κοινό δεν κατάλαβε και δει κανά εξώφυλλο στην Espresso «Πολύχρονη σεξουαλική σχέση μεταξύ Μπόμπι και Τζακ», πρόσθεσε: «ήταν αστείο, ε».

• Για το διεθνές διαγωνιστικό μέχρι τώρα ακούγονται δύο ελληνικές, αλλά και η ρουμανική *Δύση* που φέρει πώς κέρδισε το κοινό της. Στο τέλος της τελευταίας νίκης, όταν ο σκηνοθέτης (Κρίστιαν Μουνγκιού) ρωτήθηκε γιατί δεν είχε η ταινία χάπι εντ, η απάντησή του ήταν απλή. «Μα, διότι δεν είναι αμερικανική...» Ε, καλά, σε είμαστε και τόσο ισοπεδωτικοί.

• Ποια ταινία διεκδικεί το βραβείο της πιο ενοχλητικής «θέλω να φύγω» ταινίας; Η γαλλική *Νέα Ζωή*. Όταν τα σκυλιά κατασπάρξαν τη δύσμοιρη γυναίκα, αποχώρησε και το τελευταίο τσούρμο. Λίγοι οι γενναίοι που άντεξαν το αποκρουστικό θέαμα.

• Οι άγριες μέλισσες είναι μια τσεχική ταινία. Μέχρι τότε το αστείο. Ακούστε (διαβάστε) όμως τη συνέχεια.

Μπομπ ο μάστορας: Να, εδώ μπάνιουν τα πνευστά, χνης ηθοποιούς που εκπροσωπεί τη χαμηλώνουν τα κρουστά και τα έγχορδα περιμένουν το σήμα... Κοντοβράχης: (Δε με παίρνει να παρέμβω με τέτοιο όνομα) Μισέλ: Τα έχει παίξει. Φταίει που τον ταΐζουμε συνέχεια.

Πριν έρθει ο εικοσάχρονος ερασιτέχνης ηθοποιός που εκπροσωπεί τη ταινία, οι Τσέχοι παραγωγοί προέβησαν: «Είναι από ένα χωριό στη Μοραβία 250 χιλιόμετρα από την Πράγα, είναι η πρώτη του ταινία, δεν μιλάει ξένες γλώσσες και είναι η πρώτη φορά που βγαίνει από το χωριό του Czechman in Thessaloniki. Όταν παίζει το μικρόφωνο, ο συμπαθής Τσέχος, μέχρι να πει «ευχαριστώ» φωνάζει...

τα μάγουλά του, μεταμορφώθηκε σε ανθρωπινό παντζούρι και κόντεψε να λιγοθυμήσει. Πού θα πάει... Θα συνηθίσει.

• Ανοσία στην σκληρότητα. Αυτό παθαίνει με το φεστιβάλ. Πλέον δεν μπορώ να φανταστώ τι μπορεί να σοκάρει ένα φεστιβαλικό κοινό (ξεχωρίζω το σοκ από την βροχόρα ή την αηδία). Μάλλον το σοκ του μέλλοντος θα έλθει από τη σκληρή εικόνα, αλλά από τα σκαριαστικά πτώματα. Έτσι φαντάζομαι το μεθαύριο...

• Τι να μην ξεχάσω για αύριο: Να είμαι κούλ σαν το Λάρι, να πιω ένα καφέ πριν πάω σερί στα δύο ιρανακά στον Παύλο Ζάννα, να καταναλώσω περισσότερα υγρά και να τιμηθώ λίγο χρόνο για να διαβάσω όλα αυτά τα βιβλία, χαρτιά και φυλλάδια που έχω μαζέψει. Θα στήσω δυο ράφια στο δωμάτιό μου και θα τα ονομάσω «43ος παράλληλος».

• Επειδή συνεχώς έρχεστε και μου λέτε: «πόσο καταπληκτικές κι εύστοχες» είναι οι λεζάντες και οι φωτογραφίες «αυτό δεν έπρεπε να το κάνεις» θα ήθελα να διευκρινίσω πως εγώ φέρω την ευθύνη για το γραπτό κείμενο

Sotiris Baratzis
donkihotos@hotmail.com

15 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ • FRIDAY

OLYMPION RENAULT	PAVLOS ZANNAS	JOHN CASSAVETES	STAVROS TORNES	FRIDA LIAPPA	TONIA MARKETAKI	MYLOS (E-MAGIC)
11:30 - Pantelis Voulgaris Retro (TV) ΕΔΩ ΓΕΝΗΘΗΚΕ Η ΕΥΡΩΠΗ (4 ντοκιμαντέρ) ΕΔΩ ΓΕΝΗΘΗΚΕ Η ΕΥΡΩΠΗ (4 doc.) - 120' Greece O.V. Greek	10:00 - Off Programme ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ NAMEHAY BAD Ali-Reza Amini Iran/2002	11:30 - NH International Selection ΚΟΥΚΛΕΣ DOLLS - 113' Takeshi Kitano Japan, France/2002 O.V. Japanese/English subtitles	12:00 - Balkan Survey ΚΟΚΑΛΟΜΕΝΟΣ / ΜΤΒΑΤ ' LAĐAN - 103' Milorad Milinkovic Yugoslavia/2002 O.V. Serbian/English subtitles	12:00 - Marco Bellocchio Retro ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑΣ IL SOGNO DELLA FARFALLA - 114' Italy, France, Switzerland/1994 O.V. Italian/English subtitles	11:30 - Pantelis Voulgaris Retro • Ο ΚΛΕΟΘΗΣ/Ο ΚΛΕΦΤΗΣ - 18' Greece/1965 O.V. Greek/English subtitles • ΤΖΙΜΗΣ Ο ΤΙΓΡΙΣ TZIMIS O TIGRIS - 14' Greece/1966 O.V. Greek/English subtitles • Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΡΩΤΙΚΟΣ O MEGALOS EROTIKOS - 70' Greece/1973 O.V. Greek/English subtitles	• ΠΡΩΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: 12:00 - 15:00 Workshop - Streaming και tactical media 15:00 - 17:00 On line Festivals surfing • ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: Αυθηγητική και διδασκαλία 17:00 - 18:00 Ελληνικό βίντεο (σε streaming) 18:00 - 19:00 Digital emotions: το φεστιβάλ e-motion 19:00 - 20:00 Wesley Meyer: More Inc. και άλλες ιστορίες 20:00 - 21:00 Desperate optimists: Nightbus 21:00 - 22:00 Agricola de Cologne 22:00 - 23:00 Flash-it: η αναγέννηση των κινούμενων σχεδίων • ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: Numerique Erotique 24:00 - 04:00 Αυστηρώς Ακατάλληλον
14:00 - International Competition ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΔΙΚΟΣ ΣΟΥ SUD SANAENA - 125' Apichatpong Weerasethakul Thailand/2002 O.V. Thai, Burmese/English subtitles	12:00 - NH International Selection Ο ΛΕΥΚΟΣ ΧΩΟΣ DAS WEISSE RAUSCHEN - 106' Hans Weingartner Germany/2001 O.V. German/English subtitles	14:00 - NH International Selection ΠΑΤΑ ΚΡΑΖΙ VOLLGAS - 96' Sabine Derflinger Austria/2001 O.V. German/English subtitles	14:30 - Asian Vision ΑΓΝΟΣΤΕΣ ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ REN XIAO YAO - 113' Jia Zhang-ke China, France, Korea, Japan/2002 O.V. Mandarin/English subtitles	14:30 - Special Screenings ΡΟΖΙΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ RUSSIAN ARK - 96' Alexander Sokurov Russia, Germany/2002 O.V. Russian/English subtitles	14:30 - Greek Films 2002 H ΜΗΝΗΜΗ/Η ΜΝΙΜΗ - 65' Vassilis Mazomenos Greece/2002 O.V. Greek	17:00 - 18:00 Digital emotions: το φεστιβάλ e-motion 19:00 - 20:00 Wesley Meyer: More Inc. και άλλες ιστορίες 20:00 - 21:00 Desperate optimists: Nightbus 21:00 - 22:00 Agricola de Cologne 22:00 - 23:00 Flash-it: η αναγέννηση των κινούμενων σχεδίων • ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: Numerique Erotique 24:00 - 04:00 Αυστηρώς Ακατάλληλον
17:00 - Greek Films 2002 ΠΑΜΕ ΓΙΑ ΕΝΑ ΟΥΖΟ PAME GIA ENA OYZO - 85' Kleoni Flessa Greece/2002 O.V. Greek	14:30 - NH International Selection ΧΑΚΑ HUKKLE - 75' Gyorgy Palfi Hungary/2002 O.V. Hungarian/English subtitles	16:30 - NH International Selection Σ' ΑΓΑΠΟΥΣΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ELSKER DIG FOR EVIGT - 103' Susanne Bier Denmark/2002 O.V. Danish/English subtitles	17:00 - Shooting Stars ΜΠΑΔΥΣ ΤΗΣ ΟΥΤΟΠΙΑΣ UTOPIA BLUES - 97' Stefan Haupt Switzerland/2001 O.V. German/English subtitles	17:00 - Bob Rafelson Tribute • PORN.COM (TALES OF EROTICA) - 28' Germany/2002 O.V. English • ΜΕΙΝΕ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΣ STAY HUNGRY - 103' USA/1976 O.V. English	16:30 - Greek Films 2002 International Competition ΘΑ ΤΟ ΜΕΤΑΝΟΗΣΕΙΣ THA TO METANOISEIS - 100' Katerina Evangelakou Greece/2002 O.V. Greek/English subtitles	19:00 - 20:00 Wesley Meyer: More Inc. και άλλες ιστορίες 20:00 - 21:00 Desperate optimists: Nightbus 21:00 - 22:00 Agricola de Cologne 22:00 - 23:00 Flash-it: η αναγέννηση των κινούμενων σχεδίων • ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: Numerique Erotique 24:00 - 04:00 Αυστηρώς Ακατάλληλον
19:30 - International Competition Η ΖΩΗ ΜΕ ΣΦΑΖΕΙ / VIVRE ME TUE - 90' Jean-Pierre Sinapi France/2002 O.V. French/English subtitles	17:00 - NH International Selection ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ZENON-E ZANAN - 106' Manijeh Hekmat Iran/2002 O.V. Persian/English subtitles	19:30 - NH International Selection ΔΕΚΑ TEN - 94' Abbas Kiarostami Iran, France/2002 O.V. Persian/English subtitles	20:00 - Shooting Stars ΜΙΚΡΕΣ ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ SMA ULYKKER - 105' Annette Olesen Denmark/2001 O.V. Danish/French subtitles	20:00 - International Competition ΔΥΣΗ OCCIDENT - 100' Cristian Mungiu Romania/2002 O.V. Romanian/English subtitles	19:30 - Greek Films 2002 ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΚΟΟΛ OSSO IPARIHI ALCOOL - 103' Dimitris Makris Greece/2002 O.V. Greek	22:00 - 23:00 Flash-it: η αναγέννηση των κινούμενων σχεδίων • ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: Numerique Erotique 24:00 - 04:00 Αυστηρώς Ακατάλληλον
22:30 - Greek Films 2002 Ο ΧΑΜΕΝΟΣ ΤΑ ΠΑΙΡΝΕΙ ΟΛΑ O HAMENOS TA PERNI OLA - 120' Nikos Nikolaidis Greece/2002 O.V. Greek/English subtitles	20:00 - NH International Selection Ο ΕΡΑΣΤΗΣ LUBOVNIK - 100' Valeriy Todorovskiy Russia/2002 O.V. Russian/English subtitles	22:30 - NH International Selection MIA NEA ZOH LA VIE NOUVELLE - 102' Philippe Grandjeux France/2002 O.V. French/English subtitles	23:00 - Shooting Stars ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΠΟΥΤΣΙΩΝ PIEDRAS - 130' Ramón Salazar Spain/2001 O.V. Spanish	23:00 - Marco Bellocchio Retro Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ LA CONDANNA - 89' Italy, France, Switzerland/1991 O.V. Italian/English subtitles	22:30 - Greek Films 2002 ΠΑΡΑ ΛΙΓΟ, ΠΑΡΑ ΠΟΝΤΟ, ΠΑΡΑ ΤΡΟΧΑ PARA LIGO, PARA PONTO, PARA TRIHA - 121' Stella Theodoraki Greece/2002 O.V. Greek	22:00 - 23:00 Flash-it: η αναγέννηση των κινούμενων σχεδίων • ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: Numerique Erotique 24:00 - 04:00 Αυστηρώς Ακατάλληλον
01:30 - Special Screenings BERLIN ALEXANDERPLATZ (Part 1) - 300' Rainer Werner Fassbinder Germany/1980 O.V. German/English subtitles	23:00 - NH International Selection ΚΕΝ ΠΑΡΚ KEN PARK - 96' Larry Clark, Edward Lachman USA, Netherlands, France/2002 O.V. English					22:00 - 23:00 Flash-it: η αναγέννηση των κινούμενων σχεδίων • ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: Numerique Erotique 24:00 - 04:00 Αυστηρώς Ακατάλληλον

αλλά η επιλογή των φωτο-
γραφιών και οι λεζάντες
γίνονται ερήμην μου από τον
Ζήκο. (Βάζει που και που
μήπως το ποδαράκι του!)

Οχι! Άνοιξε η καταπληκτική
και πέφτουμεεεεεε...

Αφιέρωση του κορονάκι
Μάρκος (Μπελόκιο)
στη μυστηριώδη Άννα

τραγούδι στον ελληνικό κινηματογράφο

Οι ιδιαίτερες βραδιές με μουσική και τραγούδια από τον ελληνικό κινηματογράφο πραγματοποιούνται σήμερα και αύριο στις 9 το βράδυ στο Μέγαρο Μουσικής, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ. Τα τραγούδια θα ερμηνεύσει η Δήμητρα Γαλάνη, συνοδευόμενη από τη Συμφωνική Ορχήστρα Βόλου και από μια λαϊκή ορχήστρα. Την συναυλία διευθύνει ο μαέστρος Συμεών Κόγκαν.

Το πρόγραμμα της συναυλίας περιλαμβάνει 35 τραγούδια ελληνικών ταινιών από το 1938 έως το 1983, ενώ σε κάποια μέρη της παράστασης προβάλλονται σκηνές από τις ταινίες. Ο κινηματογράφος είναι η μεγαλύτερη αφορμή για το δημιουργό γιατί τον υποχρεώνει να κινηθεί σε συγκεκριμένο πλαίσιο. Ο κινηματογράφος είναι η ύψιστη τέχνη και όταν συνδυάζεται με το τραγούδι γίνονται αριστουργήματα. Πιστεύω πως ο ελληνικός κινηματογράφος βοήθησε το τραγούδι και το αντίστροφο», ανέφερε η Δήμητρα Γαλάνη στη χθεσινή συνέντευξη τύπου.

Λύντας και για τη μουσική που έγραψε για την ταινία *Θα το μετανιώσεις* της Κατερίνας Ευαγγελάκου, η ερμηνεύτρια τη χαρακτήρισε ως μια γοητευτική εμπειρία καθώς το να γράφεις μουσική για τον κινηματογράφο ήταν ένα όνειρο που είχε από παιδί.

Όσο για το συνδυασμό της Συμφωνικής Ορχήστρας με το μπουζούκι, ο μαέστρος Συμεών Κόγκαν υπογράμμισε: «Δεν υπάρχει όπερα, λαϊκή ή συμφωνική μουσική. Υπάρχει μόνο καλή και κακή μουσική».

Η επιλογή του προγράμματος έγινε μετά από συνεργασία της Δήμητρας Γαλάνη, της διευθύντριας προγράμματος της Ελληνικής Ραδιοφωνίας, Μαργαρίτας Μυτιληναίου και του δημιουργού-κριτικού κινηματογράφου, Ιάσονα Τριανταφυλλίδη. Την εντοχήστρωση έχει επιλέξει ο Κώστας Παπαδόπουλος.

Επιμέλεια: Όλγα Κοζάνη

Berlin Alexanderplatz:

Ευκές νύχτες με τον Fassbinder

Berlin Alexanderplatz, και που πρωτοπαρουσιάστηκε από την ET-1 το 1983.

Εμπνευσμένη στο ομότιτλο μυθιστόρημα του Alfred Döblin, η σειρά είναι ένα μωσαϊκό χαρακτήρων και ιστοριών βγαλμένων από τον υπόκοσμο του Βερολίνου στην ταραχώδη εποχή του μεσοπολέμου. Στο επίκεντρο της πολυεπίπεδης αυτής ξενάγησης βρίσκεται ο Hanz Beckhoff, ένας τυπικός Φασμπιντερικός αντι-ήρωας που αγωνίζεται μάταια να βρει το δρόμο μέσα στη σκοτεινή μιας κοινωνίας που βαδίζει σταθερά προς το ναζισμό. Σκληρός και βαθύτατα μελοδραματικός, ο Fassbinder χτίζει το πορτρέτο ενός κλειστού, σκληρού και καταπιεστικού κοινωνικού περιβάλλοντος που οδηγεί αναποφευκτα τα μέλη του στην εκμετάλλευση και τη συντριβή όλων αυτών που αγαπούν.

Η σειρά θα προβληθεί διαδοχικά τα βράδια της Παρασκευής 15, Σαββάτου 16 και Κυριακής 17 Νοεμβρίου, των τριών δηλαδή τελευταίων ημερών του Φεστιβάλ. Καθεμία από τις προβολές αυτές θα διαρκεί 5 ώρες, ξεκινώντας στη 1 μετά τα μεσάνυχτα και τελειώνοντας τα ξημερώματα της ίδιας ημέρας. Κατά τη διάρκεια των προβολών θα γίνονται 2 διαλείμματα και μετά τη λήξη τους θα ακολουθεί πρωινό για το κοινό. Σε κάθε μια από τις προβολές θα παιχτούν διεξοδικά τα επεισόδια της σειράς με τελευταίο τον Επίλογο, ενώ την Τετάρτη 18 Νοεμβρίου θα ξαναπροβληθεί η σειρά ολόκληρη στην αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΡΑΪΩΝΑΣ σε ένα κινηματογραφικό *saga* που θα ξεκινήσει στις 10 το πρωί για να τελειώσει στις 1 μετά τα μεσάνυχτα.

ΠΡΟΫΣΙΑΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Σήμερα στις 19:00, στην Αποθήκη Γ' η Κατερίνα Ευαγγελάκου θα παρουσιάσει το βιβλίο *Η αγέλαστη βασίλισσα και το θυμωμένο τόξο*, από τις εκδόσεις Πόλις. Επίσης, στις 20:00, στο βιβλιοπωλείο «Παρατηρητής», ο Ροβήρος Μανθούλης θα παρουσιάσει το μυθιστόρημά του *Lilly's Story*, από τις εκδόσεις Εξάντας.

Ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ευχαριστεί την PHOTOTECH για την πολύτιμη συνεισφορά της

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ | Α' ΠΡΟΒ | Β' ΠΡΟΒ | ΤΕΛΙΚΗ

1. Εξόριστος σε άλλον ουρανό	4,072	4,193	4,132
2. Δύσκολοι αποχαιρετισμοί: ο μπαμπάς μου	4,377	4,711	4,544
3. Μπάνγκαλου	3,093	3,385	3,239
4. Γυναίκα της βροχής	4,101	3,939	4,020
5. Τυφλός στόχος	3,755	3,761	3,758
6. Μυστικά μιας εκδρομής	4,144	4,250	4,197
7. Επιθυμίες της γης	3,916	4,212	4,064
8. Ρότζερ Ντότσερ	3,916	4,186	4,051
9. Μην κλαις	3,453	3,550	3,502
10. Ο γάμος της Ράνα	4,169	4,291	4,230
11. Δύση	4,432		
12. Θα το μετανιώσεις			
13. Για πάντα δικός σου			
14. Η ζωή με σφάζει			
15. Χαπόν			
16. Ελ Μποναερένσε			

1. Γύρω γύρω όλοι	4,030	4,109	4,070
2. Χορεύοντας με τον Ραϊντέλ-El vecino cubano	4,333	4,017	4,175
3. Ο βασιλιάς	4,498	4,546	4,522
4. «Η γυναίκα της... και ο συλλέκτης» Αλληγορία III	2,947	3,900	3,423
5. Στη σκιά του Λέμι Κόσιον	3,697	3,503	3,600
6. Εγκώμιο βραδύτητας	3,966	4,388	4,177
7. Φύλακες του χρόνου	4,262	3,906	4,084
8. Ο κόσμος ξανά	3,406	3,650	3,528
9. Όνειρα γλυκά	4,119		
10. Το μυστικό του Νοέμβρη	3,294	3,787	3,540
11. Παρά λίγο, παρά πόντο, παρά τρίχα	3,022		
12. Η μνήμη	2,580		
13. Πάμε για ένα ούζο			
14. Όσο υπάρχει αλκοόλ			
15. Ο χαμένος να παίρνει όλα			
16. Lilly's story			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Επαναληπτικές προβολές

Θα το μετανιώσεις

της Κατερίνας Ευαγγελάκου (Ελλάδα, 2002)

Όλα έδειχναν ότι το Μαράκι προοριζόταν για μεγάλα πράγματα, για αριστεία και διακρίσεις. Κι όμως, διαφεύδοντας κάθε προσδοκία, η ηρωίδα μας τα παρατάει. Αρνείται να δώσει εξετάσεις στο πανεπιστήμιο και ξεμένει στην επαρχία πουλώντας πασταφλόρες. Κανένας δεν κατάλαβε γιατί εκείνο το ξεφτέρι έμεινε πίσω. Και κανένας, επίσης, δεν μπορεί να καταλάβει γιατί το Μαράκι δεν είναι θυμωμένο με τη μοίρα, που τόσο προκλητικά την αδίκησε. Μοιάζει να καταλαβαίνει κάτι που όλοι οι άλλοι αγνοούν...

Παρασκευή 15 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 18:30

Δύση/Occident

του Cristian Mungiu (Ρουμανία, 2002)

Στη Ρουμανία, η ζωή δεν έχει και πολλά να προσφέρει, και όλοι θέλουν να φύγουν. Ο Λούκι και η αρραβωνιαστικιά του, Σορίνα, βρίσκονται μια μέρα χωρίς σπίτι. Ο πατέρας της Σορίνα θα έβρισκε μια λύση, αλλά, δυστυχώς, έχει πεθάνει εδώ και χρόνια. Το ζευγάρι πηγαίνει στον τάφο του, ελπίζοντας να εμπνευστούν τη λύση στο πρόβλημά τους. Σαν σημάδι από το Θεό, ένα μπουκάλι πέφτει από τον ουρανό στο κεφάλι της Σορίνα και την τραυματίζει. Ένας νεαρός Γάλλος, ο Ζερόμ, που βρίσκεται τυχαία εκεί, την πηγαίνει στο νοσοκομείο και γίνεται για τη Σορίνα η μοναδική της ελπίδα για να βγει από το αδιέξοδο.

Παρασκευή 15 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λύμμα, 20:00

Το 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου ευχαριστεί την εταιρεία

HOUSE
interiors
contract

Το 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου ευχαριστεί την εταιρεία

EUROMEDICA

ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Για πάντα δικός σου / Sud sanaheha

του Apichatpong Weerasethakul (Ταϊλάνδη, 2002)

Αν η ευτυχία είναι μια στιγμή μετέωρη ανάμεσα το φως και το σκοτάδι, τη χαρά και τον πόνο, τότε το *Blissfully Yours* είναι ένα φιλμ γι' αυτή τη στιγμή αβεβαιότητας. Με πολιτικό φόντο τη μετανάστευση των κατοίκων της Βιρμανίας στην Ταϊλάνδη, το φιλμ αφηγείται την ιστορία τριών ανθρώπων. Βρισκόμαστε στο δρόμο μεταξύ Μπούρμα και Ταϊλάνδης για ένα πικ νικ στη ζούγκλα παρέα με τη νεαρή Ρουνγκ, τον εραστή της, ένα Βιρμανέζο μετανάστη με μια παράξενη δερματική ασθένεια, και την Όρν, μια ηλικιωμένη γυναίκα που της έχει ζητηθεί να βρει ένα μέρος όπου το νεαρό ζευγάρι θα μπορέσει να εκφράσει ελεύθερα τον έρωτά του. Όλοι τους έχουν κάτι να κρύψουν, όλοι τους έχουν μυστικούς πόθους. Και η επίδραση της φύσης πάνω τους θα είναι καταλυτική για να βγουν στην επιφάνεια συναισθηματικές διαμάχες και ψυχολογικές εντάσεις. Η εξαιρετική κινηματογράφηση του βουκολικού τοπίου, το εφευρετικό μοντάζ που έδωσε αφορμή για συγκρίσεις με τον Γκοντάρ και οι σωματικές ερμηνείες των ηθοποιών δίνουν τον τόνο σ' αυτή τη λυρική κι αινιγματική περιπέτεια που φανερώνει έναν τολμηρό πειραματιστή (η opening scene της ταινίας κρατάει 45 λεπτά πριν πέσουν τα εναρκτήρια credits) με δυνατή ματιά, ο οποίος μέσα από την εταιρία παραγωγής του *Kill the machine* προωθεί τα πειραματικά και ανεξάρτητα πρότζεκτ νέων δημιουργών, έξω από το studio system της χώρας του. Ο ίδιος σπούδασε αρχιτεκτονική στην Ταϊλάνδη και κινηματογράφο στο Σικάγο ενώ αναφέρει ως μοντέλο καλλιτέχνη τον Άντι Γουόρχολ. Αυτή τη στιγμή δουλεύει σε video πρότζεκτ και σε μια καινούρια ταινία με τίτλο *Tropical Malady*, ακολουθώντας το στυλ που τον έκανε γνωστό: το σπάσιμο των ορίων ανάμεσα στο ντοκιμαντέρ και το φιλμ, τους αυτοσχεδιασμούς, το δανει-

Καταγράφοντας ένα κόσμο όπου η ανθρώπινη επαφή είναι υπόθεση βλεμμάτων και χειρονομιών, ο σκηνοθέτης φτιάχνει ένα παραμύθι για τον αδιέξοδο έρωτα και την ελπίδα με στοιχεία ρομαντικού μελοδράματος, κωμωδίας αλλά και πολιτικού σχολίου

σμό στοιχειών όσον αφορά τη δομή μιας ιστορίας, από τα κόμικ, το ροδιόφωνο και την τηλεόραση. Το *Blissfully Yours* κέρδισε το βραβείο του τμήματος «Ένα κάποιο βλέμμα» στις Κάνες.

Παρασκευή 15 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 14:00

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Να αγωνίζεσαι για τις επιλογές σου...

Hany Abu-Assad, σκηνοθέτης της ταινίας *Ο γάμος της Ράνα*

Γυρίσατε την ταινία σας στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και τη Ραμάλα. Πώς πήρατε την απόφαση να κινηματογραφήσετε σε μια τόσο ταραχώδη ζώνη; Φοβηθήκατε κάποια στιγμή;

Το φιλμ μου έχει να κάνει με το να παίρνεις τις δικές σου αποφάσεις και να πολεμάς γι' αυτές. Μιλάει για ένα κορίτσι που μάχεται να αποφασίσει για τον εαυτό της, προκαλώντας τη δύναμη του πατέρα της, τη δύναμη της κοινωνίας, τη δύναμη της κατοχής, τους ίδιους της τους φόβους. Κι εμείς σαν ομάδα κάναμε το ίδιο. Θέλαμε να φτιάξουμε πολύ μια ταινία και προκαλέσαμε τα πάντα. Την καταγωγή μας, τους φόβους μας, την κατοχή, τις δυνατότητες μας. Ήμασταν αποφασισμένοι να προχωρήσουμε με οποιαδήποτε κόστος.

Πώς είναι η ζωή στην Παλαιστίνη σήμερα; Μοιάζει με αυτό που δείχνετε στην ταινία σας;

Ναι, περισσότερο ή λιγότερο. Δεν είναι μια εύκολη ζωή. Ζούμε υπό κατοχή και όταν δεν μπορείς να κινηθείς ελεύθερα δεν μπορείς να κάνεις τίποτα ελεύθερα. Όταν σου αφαιρούν την ελευθερία της κίνησης, σου αφαιρούν κάθε ελευθερία. Της σκέψης, της αγάπης... Αλλά ακόμα και τότε προσπαθούμε να πολεμήσουμε εναντίον αυτής της κατάστασης και να κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε. Συνεχίζουμε να δουλεύουμε, να αγαπάμε, να κάνουμε οικογένειες...

Πόσο διαφορετική είναι η εικόνα που έχει ο δυτικός κόσμος για το Μεσανατολικό μέσα από τα τηλεοπτικά ρεπορτάζ, από την πραγματικότητα;

Είναι πάντα διαφορετική, ακόμα και στις ταινίες. Η ζωή έχει να κάνει με το πως τη βιώνεις ως άτομο. Και είναι δύσκολο να τη βάλεις μέσα σε ένα κινηματογραφικό κάδρο ή σε ένα ρεπορτάζ. Το δικό μου κάδρο σαν σκηνοθέτης δεν επικεντρώνεται στα μεγάλα θέματα αλλά στα μικρά. Στις ειδήσεις επικεντρώνονται στη βία, στον παραλογισμό της κατάστασης. Αλλά η εμπειρία της ζωής στην Παλαιστίνη είναι διαφορετική για τον καθένα.

Είστε αισιόδοξος για την επίλυση του πολιτικού προβλήματος της χώρας σας;

Όλοι γενικά είναι αισιόδοξοι αλλά εγώ αισθάνομαι και είμαι σίγουρος γι' αυτό ότι δεν υπάρχει καμία άλλη διέξοδος, για καμία πλευρά, από το να ζήσουμε μαζί και στο τέλος θα αναγκάσουμε τους ηγέτες μας να βρουν μια λύση που θα κάνει αυτή τη συμβίωση δυνατή. Νομίζω πως στην καρδιά των απλών ανθρώπων, όχι των εξτρεμιστών Παλαιστίνιων ή του Σαρόν, υπάρχει η επιθυμία να ζήσουμε με ειρήνη. Έχουμε χάσει πια το όνειρο ότι θα υπάρχουν μόνο καθαρόαιμοι Παλαιστίνιοι ή καθα-

ρόισμοι Εβραίοι. Αλλά φοβόμαστε να το αντιμετωπίσουμε αυτό, οι ισραηλινοί περισσότερο από μας, γιατί οι Παλαιστίνιοι εδώ και 20 χρόνια έχουν μάθει να μοιράζονται μια πατρίδα με τους Ισραηλινούς. Οι ισραηλινοί τρέμουν ότι θα εξισωθούν μαζί μας, το θεωρούν ισοδύναμο με εθνική αυτοκτονία. Στο τέλος όμως θα δουν πως δεν υπάρχει άλλη λύση από το να φτιάξουν μία χώρα για δύο λαούς. Όλες οι άλλες λύσεις είναι αηδίες και απλά διαιώνίζουν τη διαμάχη. Γιατί στην έννοια της διαμάχης δεν υπάρχει η έννοια της ισότητας μεταξύ των ανθρώπων.

Η πρωταγωνίστρια της ταινίας δίνει μια μοναδική ερμηνεία. Πώς την ανακαλύψατε;

Έκανα οντισιόν και ήταν η πιο τέλεια για το ρόλο. Είχε ένα πρόσωπο που χωρίς να μιλάει μπορούσες να διαβάσεις πράγματα γι' αυτήν, χωρίς να είναι μίμος. Η γλώσσα του σώματος της ήταν κάτι το εξαιρετικό. Με κέρδισε αμέσως γιατί το σπουδαίο σε μια ταινία, το ευτυχές είναι να δείχνεις πράγματα χωρίς να μιλάς, να αισθάνεσαι χωρίς να το αγγίζεις.

Υπήρξατε παραγωγός πριν στραφείτε και στη σκηνοθεσία. Ποιον από τους δύο ρόλους απολαμβάνετε περισσότερο;

Μου αρέσει να δημιουργώ πράγματα. Και μπορείς να είσαι δημιουργός με διαφορετικούς τρόπους. Ένας παραγωγός μπορεί να λύνει πρακτικά προβλήματα και ένας σκηνοθέτης να λέει ιστορίες, αλλά και οι δύο φτιάχνουν κάτι. Η δουλειά του σκηνοθέτη είναι περισσότερο ενδιαφέρουσα γιατί είναι αυτός που χρησιμοποιεί πολλά διαφορετικά στοιχεία τα οποία πρέπει να καταλήξουν σε ένα σημείο. Αυτά τα στοιχεία πολεμούν το ένα το άλλο και μπορούν να αλληλοεξοντωθούν και πρέπει να βρεις τρόπο πως να τα φέρεις όλες αυτές τις διαμάχες μαζί σε μια κίνηση. Και αυτό είναι απολαυστικό. Γιατί στο τέλος ποτέ δεν ξέρεις. Έχεις πολλές πληροφορίες και γνώσεις αλλά στο τέλος δεν ξέρεις πραγματικά τι έχεις κάνει. Παίρνεις ένα ρίσκο. Είναι σαν τζόγος.

Ως παραγωγός όμως έχετε περισσότερο τον έλεγχο της δημιουργίας σας.

Αυτό είναι ένας μύθος, ότι ένας παραγωγός ή ένας σκηνοθέτης μπορεί να κάνει ότι θέλει. Ακόμα κι αν έχεις τον τελευταίο λόγο έχεις να αντιμετωπίσεις τα δικά σου όρια. Δεν πιστεύω με τίποτα ότι ένας δημιουργός ξέρει ακριβώς τι θέλει να κάνει. Το σινεμά δεν είναι μαθηματικά. Τζογάρεις διαρκώς. Υπάρχουν πάντα όρια οικονομικά, το όριο που τι μπορούν να κάνουν οι ηθοποιοί σε σχέση με αυτό που ζητάς... Οι καλύτεροι σκηνοθέτες είναι αυτοί που ξέρουν ότι δεν μπορούν να ελέγξουν τα πάντα και παίζουν με αυτό το χάος. Μόνο όταν είσαι έτοιμος να χάσεις τον έλεγχο, τότε αποκτάς έλεγχο των πραγμάτων.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

Η ζωή με σφάζει / Vivre me tue

του Jean-Pierre Sinapi (Γαλλία, 2002)

Πολ είναι ένας 27χρονος Γάλλος μαρκενικός καταγωγής, πτυχιούχος φιλοσοφίας και πολιτικών επιστημών, με πάθος για τη λογοτεχνία. Τη μέρα δουλεύει σαν πιτσαδόρος ενώ τα βράδια του ταρνάει ως νυχτοφύλακας στο ξενοδοχείο του Πιγκάλ. Αυτό όμως που ονειρεύεται και περιμένει είναι να κάνει καριέρα σε αυτό που σπούδασε. Ο μικρότερος αδελφός του, Ντανιέλ, δεν παίρνει ποτέ γράμματα, μετράει τρεις αποτυχίες στις εξετάσεις για το baccalaureat, και από που φαίνεται να τον απορροφά είναι μια καριέρα στο body - building, με το ζήλο να γίνει εξώφυλλο στο περιοδικό «Muscle World». Και οι δύο είναι αυτό που λέμε βασανισμένες ψυχές, οι οποίες μοιράζονται μια αποσπασμένη αλληλεξάρτησης που βαραίνει περισσότερο τον Πολ, αφού είναι ο αποκλεισμένος να βοηθήσει το μικρό να βρει το δρόμο του.

Ο νεανικό όνειρο, τα ψυχολογικά αδιέξοδα, ο νευρωτικός ναρκισσισμός της νιότης, τα προβλήματα των μεταναστών είναι μερικά από τα θέματα που περνάνε στην ταινία του Γάλλου σκηνοθέτη και σεναριογράφου, Ζαν Πιερ Σινάπ, ο οποίος καταγράφει με ρεαλισμό και τρυφερότητα εσωτερικά ανθρώπινα τοπία και κοινωνικά αδιέξοδα στη σημερινή Γαλλία. Η

Βασισμένο στο μυθιστόρημα του Paul Smail, το φιλμ είναι ένα ψυχογράφημα των οικογενειακών σχέσεων και ταυτόχρονα ένα σπαρταρικό υπαρξιακό δράμα, με έμφαση στις γεμάτες ενέργεια ερμηνείες του πολυεθνικού καστ.

πρώτη του ταινία με τίτλο *Nationale 7*, είχε κερδίσει το βραβείο κοινού στα φεστιβάλ του Βερολίνου και του Σαν Σεμπαστιάν, αλλά και το βραβείο FIPRESCI στο φεστιβάλ του Λονδίνου.

Παρασκευή 15 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 19:30

Τ.Π.

SHOOTING STARS

Ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, για πρώτη φορά φέτος πρόκειται να περιλάβει στο διεθνές τμήμα του το Shooting Stars, ένα πρόγραμμα προώθησης και προβολής της νέας γενιάς των υποκριτικών ταλέντων, το οποίο θεσπίστηκε πριν από πέντε χρόνια με πρωτοβουλία του οργανισμού European Film Promotion (EFP) και πρωτοπαρουσιάστηκε στο διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου.

Σερίπου 100 νέοι Ευρωπαίοι ηθοποιοί, ταλαντούχοι και πολύ υποσχόμενοι έχουν παρουσιαστεί στο πρόγραμμα αυτό τα τελευταία πέντε χρόνια. Με συνεντεύξεις τύπου, προβολές ταινιών στις οποίες συμμετέχουν, δημόσιες παρουσιάσεις, η EFP

προβάλλει τους νέους αυτούς ηθοποιούς προωθώντας τους να σταδιοδρομήσουν και πέρα από τα σύνορα της χώρας από την οποία προέρχονται. Μεγάλος αριθμός ηθοποιών που έχουν συμμετάσχει σε αυτή την πρωτοβουλία από το 1998, τυγχάνουν πολλών νέων ευκαιριών αλλά και ευρύτερης αποδοχής και αναγνώρισης στη διεθνή σκηνή.

Φέτος, η EFP διευρύνει την παρουσίαση του προγράμματός της σε ακόμη περισσότερα κινηματογραφικά φεστιβάλ με διεθνές κύρος. Για πρώτη φορά παρουσιάστηκε φέτος στο 30ό Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Haugesund Νορβηγία, και το Διεθνές Φεστιβάλ EUROPACINEMA Viareggio.

Μιλουζ της Ουτοπίας / Utopia Blues

του Stefan Haupt (Ελβετία, 2001)

Ο Ραφαέλ είναι ένας ζωηρός και κεφάτος νέος στο κατώφλι της ενηλικίωσης, που προσπαθεί να κάνει πραγματικότητα το όνειρό του της απόλυτης ελευθερίας. Αποφασισμένος να κατακτήσει τον κόσμο πάση θυσίας με το συγκρότημά του, τους Utopia Blues, ο Ραφαέλ πιστεύει ότι η ζωή δεν είναι παρά ένα παιχνίδι. Αλλά το παιχνίδι αυτό αναπάντεχα σορεύεται, και ο Ραφαέλ αναγκάζεται να έρθει αντιμέτωπος με το ερώτημα του κατά πόσον είναι πράγματι ελεύθερος...

Παρασκευή 15 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 17:00

Ο Μικελ Φίνγκερ σπούδασε κριτική στη διακεκριμένη Schauspielakademie της Ζυρίχ και έκτοτε έχει εμφανιστεί σε θεατρικές παραστάσεις στην Ελβετία και τη Γερμανία. Είναι το κινηματογραφικό του πρώτο ως πρωταγωνιστής ταινίας *Μιλουζ της Ουτοπίας* του Stefan Haupt. Η ερμηνεία του έλαβε το Βραβείο Καλύτερου Κινηματογράφου 2002 καλύτερου ηθοποιού, και το βραβείο Max Ophüls πρωτοεμφανιζόμενου ηθοποιού.

Μικρές απώλειες / Sma ulykker

της Annette Olesen (Δανία, 2001)

Πόσο έτοιμος μπορείς να είσαι για το θάνατο της μητέρας σου; Πόσο απλό είναι ν' αποδεχθείς και να συμφιλιωθείς με την απώλεια; Η απάντηση είναι πιο εύκολη για όσους συζητούν το θέμα θεωρητικά. Ο Τζον και ο αδελφός του μπορεί κάποτε να είχαν κουβεντιάσει γι' αυτό το ενδεχόμενο. Αλλά ο Τζον δε θυμάται τίποτα τώρα, τώρα που η τραγωδία κλονίζει συθέμελα την οικογένειά του· γιατί μια μεγάλη απώλεια μπορεί και να γίνει η αφορμή για να συνειδητοποιήσει κανείς μια σειρά από μικρές απώλειες...

Παρασκευή 15 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 20:00

Η Μαρία Βίργκλερ Ριχ μαθήτευσε στη Δραματική Σχολή του θεάτρου του Οντένσε. Ενώ φοιτούσε εκεί, εμφανίστηκε σε πολλές κλασικές και πρωτότυπες παραγωγές. Το 1999, το ντεμπούτο της στο ρόλο της Ντότι, στο έργο *Killer Joe*, έλαβε ενθουσιώδεις κριτικές, ενώ η ερμηνεία της στο περιodesόν έργο κέρδισε το βραβείο «Tour Performance» για το έτος 2001. Έχει παίξει στις μεγάλες μήκους ταινίες *Monas Verden* του Jonas Elmers και *Μικρές απώλειες* της Annette K. Olesen, που διαγωνίστηκε στο Φεστιβάλ Βερολίνου το 2002.

Ιστορίες παπουτσιών / Piedras

του Ramon Salazar (Ισπανία, 2001)

Η ταινία αφηγείται την ιστορία πέντε γυναικών μέσα από τα πόδια και τα παπούτσια τους. Η καρδιά της Αδέλα θα ζεσταθεί από τον ερωτισμό του ταγκά. Η απογοητευμένη Λέιρε είναι έτοιμη να πέσει από μια πλατφόρμα χορού. Η ανύπαντρη μητέρα και ταξιτζού Μαρικάρμεν έχει βαρεθεί τους κάλους που βγάζει στα πόδια. Η Αντρία φέρνει βόλτες το ίδιο τετράγωνο αναζητώντας αεροπλάνα. Ενώ η Ισάβελ επιμένει να χαλάει τα χρήματα του άντρα της, αγοράζοντας τα πάντα δύο νούμερα πιο μικρά...

Παρασκευή 15 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 23:00

Ο Ενρίκε Αλθίδες μαθήτευσε με σημαντικούς καθηγητές υποκριτικής όπως οι William Layton, John Strasberg και Arnold Taraborelli. Το 1998, είχε τον πρώτο πρωταγωνιστικό του ρόλο στη βραβευμένη ταινία *Finisterre* του Xavier Villaverde. Η ταινία προβλήθηκε σε πολλά διεθνή φεστιβάλ και έλαβε το βραβείο καλύτερης ταινίας στο Φεστιβάλ της Ντιζόν. Το 2000, ο Ενρίκε ενθουσίασε τους κριτικούς στην πρώτη μεγάλη μήκους ταινία του σκηνοθέτη Vicente Molina Foix, *Sagitario*. Οι *Ιστορίες παπουτσιών* είναι ο πιο πρόσφατος ρόλος του σε μεγάλο μήκος ταινία.

Ρετροσπεκτίβα Marco Bellocchio

Το όνειρο της πεταλούδας

Il sogno della farfalla

(Ιταλία/Γαλλία/Ελβετία, 1994)

Θεωρώντας τη γλώσσα ως κάτι μάταιο, ο Μάσιμο, νεαρός ηθοποιός, είναι 14 χρονών όταν αποφασίζει να σταματήσει να χρησιμοποιεί λέξεις ως τρόπο έκφρασης. Η σιωπή του, όμως, περιορίζεται μόνο στα κοντινά του πρόσωπα· πάνω στη σκηνή ο Μάσιμο εκφράζεται μέσα από τους διαλόγους του Φον Κλάιστ και του Σαίξπηρ. Συνεπαρμένος από το θέαμα αυτό, ένας θεατρώνης αποφασίζει να ανεβάσει ένα έργο με θέμα τον Μάσιμο, και ζητά από τη μητέρα του νεαρού, η οποία είναι ποιήτρια, να γράψει το σενάριο...

Παρασκευή 15 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 12:00

Η καταδίκη / La condanna

(Ιταλία/Γαλλία/Ελβετία, 1991)

Η Σάντρα, στη διάρκεια της επίσκεψής της σ' ένα μουσείο, κλείνεται κατά λάθος μέσα και αναγκάζεται να περάσει εκεί τη νύχτα της. Ξαφνικά εμφανίζεται ένας άντρας, ο Λορέντζο, ο οποίος τη μαγεύει με το λόγο του, η Σάντρα ενδίδει στη γοητεία του και περνά μαζί του μια νύχτα έντονου ερωτικού πάθους. Το πρωί, ο άντρας της αποκαλύπτει ότι είχε τα κλειδιά του μουσείου, αλλά της το απέκρυψε. Η Σάντρα τον καταγγέλλει για βιασμό, στέρψη προσωπικής ελευθερίας και άσκηση σωματικής βίας...

Παρασκευή 15 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 23:00

Αφιέρωμα Bob Rafelson

Porn.com (tales of erotica)

(Γερμανία, 2002)

Ο βετεράνος σκηνοθέτης Μάτι Μπόνκερς, θρύλος του Χόλιγουντ, πηγαίνει στο Βερολίνο για να παραστεί σ' ένα αφιέρωμα στο έργο του. Ενώ παρουσιάζει την καινούργια του ταινία, δέχεται ένα τηλεφώνημα από τον παραγωγό του, που βρίσκεται στην εντατική ενός νοσοκομείου. Ο Μπλάου δέλει μια χάρη, στο όνομα της παλιάς τους φίλης. Μήπως θα μπορούσε ο Μάτι να ολοκληρώσει το γύρισμα μιας ταινίας προτού ένας τύπος ονόματι «Τόκιο Τόνι» του σπάσει τα πόδια; Ο Μάτι απρόθυμα συναινεί. Αργότερα, ανακαλύπτει μια μικρή λεπτομέρεια: πρόκειται για μια πορνοταινία με θέμα το Τρίτο Ράιχ...

Stay hungry

(Γερμανία, 2002)

Μια σπείρα του οργανωμένου εγκλήματος δέλει ν' αγοράσει μια περιοχή για ένα μεγάλο αναπτυξιακό έργο. Έχουν αγοράσει όλα τα οικοπέδα και τα σπίτια, εκτός από ένα μικρό γυμναστήριο όπου ο «Μίστερ Αυστρία» Τζο Σάντο προετοιμάζεται για το διαγωνισμό του «Μίστερ Κόσμος» που θα γίνει σ' ένα μήνα. Ο Κρεγκ, ένα καλομαθημένο, αλλά αδιαγάπητο, πλουσιόπαιδο που του αρέσει να κάνει παρέα με ανθρώπους της πιάτσας, στέλνεται από τη σπείρα για να προσπαθήσει ν' αγοράσει το γυμναστήριο. Εκεί, όμως, γνωρίζει κι αρχίζει να συμπαθεί τους θαμώνες, ενώ παράλληλα ερωτεύεται τη φίλη του Τζο, Μαίρν-Τέιτ.

Παρασκευή 15 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 17:00

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

The lover / Lubovnik

Valeriy Todorovskiy (Russia, 2002)

Mitya (Oleg Yankovskiy) takes a break from working on his laptop, stretches and calls his wife, Lena. At first he is not surprised when she does not answer; but as he continues to call her, the tension builds. By the time he discovers her lying in eerie stillness on the floor, our perspective has become inexorably bound to his. And yet, in the quietly enthralling opening moments of *The Lover*, we are also suspended in a position of precarious voyeurism. As we follow Mitya's steps from the crucial moment of his wife's death, we find ourselves both watching and living this beautifully crafted, profoundly affecting story of a life in crisis. Mitya's son suggests his mother's death might have been brought on by stress. Mitya cannot think why she would have been so anxious, but it haunts him and he begins to question those who had been close to her. They describe shades and nuances in her moods and actions that he had disregarded while she was alive and his suspicions grow as he investigates - at times the film seems to be the most elegiac and existential of detective narratives. Then he finds a letter Lena wrote but did not send, and it guides him to a stranger, Vanya (Sergei Garmash, an impeccable complement to Yankovskiy), who bears his own grief. Director Valeriy Todorovskiy magnificently portrays the psychological and emotional relationship between the two men as they unlock each other's histories: mutual need, loathing and sympathy unfold in a subtle, riveting drama. Todorovskiy delicately paints the details of Mitya's mourning, and Yankovskiy - who worked with Andrei Tarkovsky in *The Mirror* and *Nostalgia* - gives an utterly mesmerizing, lucid yet restrained performance in the role, a perfect balance of transparency and opacity. While there are clinical motifs in the cinematography - Mitya is repeatedly photographed from the back, placing us at an intimate distance from his suffering the forward drive of his investigations and realizations embeds us in his psyche. When he finally resolves the questions that torment him, the effect is truly heart-rending.

Dimitri Eipides

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Κούκλες/Dolls

του Τακέσι Κιτάνο (Ιαπωνία/Γαλλία, 2002)

Ο Ματσουμότο πρόκειται να παντρευτεί από προζενιό και εγκαταλείπει τη Σαουάκο, η οποία κάνει τα λογικά της. Τελικά, ο Ματσουμότο συνειδητοποιεί ότι δεν μπορεί να προδώσει τη Σαουάκο. Την παίρνει από το ψυχιατρείο, τη δένει μ' ένα μακρύ κόκκινο κορδόνι το οποίο δένει επάνω του. Ενωμένοι με το κορδόνι, οι δυο τους ξεκινούν ένα ταξίδι...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 11:30

Ο λευκός ήχος/Das weisse Rauschen

του Χανς Βάινγκαρτνερ (Γερμανία, 2001)

Ο Λούκας, 21 ετών, πηγαίνει να ζήσει στην πόλη ως ενήλικας πια. Πιάνει ένα διαμέρισμα με την αδελφή του, πηγαίνει σε τρομερά πάρτι και γνωρίζει καταπληκτικό κόσμο. Σύντομα όμως ανακαλύπτει ότι πάσχει από σχιζοφρένεια. Από εκεί και πέρα αρχίζει ο αγώνας του Λούκας να περιορίσει τους δαίμονες που κάνουν πόλεμο μέσα στο ίδιο του το μυαλό.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 12:00

Πάτα γκάζι/Vollgas

της Σαμπίνε Ντέρφλινγκερ (Αυστρία, 2001)

Το μόνο που θέλει η Έβι, μια νεαρή ανύπαντρη μητέρα, είναι να διασκεδάσει και να χαλαρώσει λίγο. Ωστόσο, η δουλειά της σε κέντρο χειμερινών σπορ της προκαλεί στρες. Κάθε βράδυ μετά τη δουλειά βρίσκεται στην πίστα, χορεύοντας και πίνοντας για να ξεχάσει τη μοναξιά της. Πολύ συχνά, καταλήγει να κάνει ευκαιριακό σεξ με πελάτες, οι οποίοι την βλέπουν σαν άλλη μια παροχή του ξενοδοχείου...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 14:00

Χακλ/Hukkle

του Γκιόργκι Πάλφι (Ουγγαρία, 2002)

Ένας γέρος έχει λόξιγκα· ένας μεθυσμένος ροχαλίζει· μια γριούλα μαζεύει κρίνα· γυναίκες ράβουν· άντρες πίνουν στο μπαρ· ο μελισσοουργός μαζεύει το μέλι· μια θεριστική μηχανή θερίζει το σιτάρι που θα γίνει αλεύρι, και μετά λουκουμάδες· κι ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, ο αστυνόμος ερευνά ένα φόνο.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 14:30

Σ' αγαπούσα για πάντα

Elsker dig for evigt

της Σουζάνε Μπίερ (Δανία, 2002)

Η Σέσιλι κι ο Γιοακίμ είναι ένα νεαρό ερωτευμένο ζευγάρι. Πρόκειται σύντομα να παντρευτούν κι έχουν όλη τη ζωή τους μπροστά τους. Ξαφνικά, όμως, κάτι θα συμβεί και όλα θα αλλάξουν. Η Μαρί κι ο Νίλς κοντεύουν τα σαράντα. Έχουν έναν ευτυχισμένο γάμο και τρία παιδιά. Ωστόσο, ο γάμος τους δοκιμάζεται σκληρά όταν ο Νίλς ερωτεύεται τρελά τη Σέσιλι...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 16:30

Γυναικείες φυλακές/Zendan-e zanan

της Μανιτζέ Χεκμάτ (Ιράν, 2002)

Όταν σε κάποιες γυναικείες φυλακές της Τεχεράνης γίνεται εξέγερση, οι Αρχές στέλνουν την Ταχερέ να την καταπνίξει. Η Ταχερέ αποκαθιστά την τάξη, στην πορεία, όμως, έρχεται σε αντιπαράθεση με τη Μίτρα, μια κοπέλα που έχει καταδικαστεί σε θάνατο. Με το πέρασμα του χρόνου, η συμπεριφορά της Ταχερέ αλλάζει, σε σημείο που υποστηρίζει την προσπάθεια να αποφυλακιστεί η Μίτρα...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 17:00

Δέκα/Ten

του Αμπάς Κιαροστάμι (Ιράν/Γαλλία, 2002)

Ο Κιαροστάμι τοποθέτησε μια ψηφιακή κάμερα στο καντράν ενός αυτοκινήτου. Σε 10 ξεχωριστές σκηνές, καταγράφει απλώς αυτά που βλέπει και ακούει η κάμερα. Άλλες φορές η κάμερα δείχνει την εύπορη, μεσήλικα οδηγό, και άλλες φορές τον επιβάτη του αυτοκινήτου.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 19:30

Ο εραστής/Lubovnik

του Βαλέριι Τοντορόβσκι (Ρωσία, 2002)

Ο Μίτια σταματάει για λίγο να γράφει στον υπολογιστή του, και φωνάζει τη γυναίκα του, Λένα. Αρχικά δεν ανησυχεί όταν εκείνη δεν απαντά. Όταν σηκώνει και πάει να την αναζητήσει, θα τη βρει νεκρή. Ο γιος του εικάζει ότι ο θάνατος της μητέρας του οφείλεται σε στρες. Ο Μίτια αρχίζει να ρωτάει τα

Δεμένοι για πάντα...

πρόσωπα που ήταν κοντά της και εκείνοι του περιγράφουν πλευρές της που ο Μίτια δεν είχε αντιληφθεί. Και τότε ανακαλύπτει ένα γράμμα...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 20:00

Μια νέα ζωή/La vie nouvelle

του Φιλίπ Γκραντιέ (Γαλλία, 2002)

Μια κοπέλα επιλέγεται από μια σειρά αιχμαλώτων, και αφού κοπούν τα μακριά της μαλλιά, καταλήγει να εργάζεται ως πόρνη σ' ένα στριπτιζάδικο. Ένας νεαρός Αμερικανός τη βλέπει και την κυνηγάει, θέλοντας να έχει σεξουαλική επαφή μαζί της, ένα γεγονός που σηματοδοτεί την αρχή της εμμονής του μ' αυτή την κοπέλα...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 22:30

Κεν Πάρκ/Ken Park

των Λάρι Κλαρκ, Έντουαρντ Λάχμαν (ΗΠΑ/Ολλανδία/Γαλλία, 2002)

Η ταινία εστιάζει στην ζωή μιας παρέας εφήβων. Ο Σον είναι ο πιο συμβατικός. Ο Τέιτ ξεχειλίζει από οργή. Ο Κλοντ υφίσταται την παρενόχληση του πατέρα του. Η Πίτσεξ φροντίζει τον θρησκόληπτο πατέρα της, αλλά λαχταρά να είναι ελεύθερη.

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 23:00

Tiffany Limos

Ζώντας το παρόν
γινόμαστε
ευτυχισμένοι

Η Tiffany Limos μοιάζει να βγαίνει από πίνακα του Γκογκέν. Η πρώτη της εμφάνιση σε ταινία είναι στο *Ken Park* του Larry Clark. Επιθυμεί να συνεχίσει να είναι ηθοποιός ωστόσο, γράφει τα δικά της σενάρια σχετίζεται με παραγωγούς και την ενδιαφέρει μια μέρα να σκηνοθετήσει τη δική της ταινία.

Πιστεύετε πως ανήκετε σε μια γενιά η οποία θέλει ν' αλλάξει τα πράγματα, να επέμβει στον τρόπο λειτουργίας της κοινωνίας;

Νομίζω πως αυτό είναι περισσότερο μια διαδικασία της σκέψης και δεν έχει να κάνει με τις γενιές. Ωστόσο, ο κόσμος της ηλικίας μου θέλει να το κάνει και ίσως το πετύχει μέσα από τις εικόνες. Έχω μερικούς φίλους που είναι στη δουλειά, γράφουν σενάρια, όπως κι εγώ. Είναι συναρπαστικό, ανυπομονώ να δω τί θα συμβεί.

Πώς νιώθετε εκθέτοντας σε μια ταινία το σώμα σας γυμνό;

Γνώριζα που έβαζα τον εαυτό μου όταν το έκανα στο ρόλο. Δεν ξεγυμνώθηκα ξαφνικά, το γνώριζα από πολύ πριν, δεν ήταν μια έκπληξη.

Πόσο σημαντικό είναι για σας το σεξ;

Ακολούθησα ένα μάθημα ψυχολογίας στο πανεπιστήμιο, σύμφωνα με το οποίο το σεξ είναι η πιο σημαντική - δεν θυμάμαι αν έλεγε - πράξη ή κίνητρο για τους ανθρώπους. Πουλάει ρούχα, φαγητό και πολλά άλλα πράγματα. Ο κόσμος κάνει πολλά για το σεξ. Νομίζω πως είναι υγιές το να κάνεις σεξ. Το πιο σημαντικό πράγμα στη ζωή μου είναι η ψυχή και η πνευματικότητά μου.

Πώς βρίσκετε ισορροπία ανάμεσα στη ψυχή και την πνευματικότητά σας;

Ανατράφηκα ως καθολική αλλά προσπάθησα να διαβάσω τα γραπτά άλλων θρησκειών. Προσπαθώ να έχω τη δική μου σχέση με τις ισχυρές δυνάμεις. Ο καθένας έχει τα δικά του πιστεύω, προσωπικά πιστεύω πως υπάρχει μια άλλη ζωή στη συνέχεια και προσπαθώ να εκπαιδεύσω τον εαυτό μου προς το παρόν. Δεν γνώριζα για παράδειγμα πως υπήρχαν τόσες πολλές θρησκείες, έτσι τώρα μου δίνεται η ευκαιρία να μάθω γύρω από το βουδισμό και άλλες θρησκείες.

Πότε φτάνετε στο σημείο να νιώθετε ευτυχισμένη;

Όταν μένω στο παρόν. Δε ζω τη ζωή μου στο παρελθόν ή στο μέλλον. Σκέφτεσαι συχνά για πράγματα που έχεις κάνει και ήταν κακά. Αλλά δεν είσαι εκεί, απλά πρέπει να είσαι εδώ. Επίσης δεν μπορείς να σκέφτεσαι το μέλλον επειδή δεν ξέρεις τι πρόκειται να συμβεί. Πιστεύω πως αν μένουμε στη στιγμή τότε θα είμαστε ευτυχισμένοι. Απλά χρειάζεται να εκτιμούμε τους ανθρώπους γι' αυτό που είναι και την οικογένειά μας και να τους σεβόμαστε. Σε αυτό τον κόσμο συμπεριφερόμαστε σαν να πρόκειται να ζήσουμε για πάντα, αλλά αυτό δεν θα γίνει. Η αδελφή μου πέθανε πριν από ένα χρόνο σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Ήταν νεότερή μου. Ανησυχούσα διαρκώς για το μέλλον και ποτέ δεν εκτιμούσα αυτό που είχα, πάντα ζητούσα κάτι περισσότερο. Όταν είμαστε μαζί μιλούσαμε διαρκώς για το μέλλον, ήθελε ν' αγοράσει ένα σπίτι κάποια μέρα και ξαφνικά έφυγε. Τα πάντα μπορούν να συμβούν, ποτέ δεν ξέρεις. Έτσι μπορείς να στέκεσαι στη στιγμή και να εκτιμάς τη ζωή γι' αυτό που είναι, να μην παίρνουμε τα πράγματα τόσο σοβαρά, απλά να είμαστε ευτυχισμένοι. Εχω επισκεφθεί τριτοκοσμικές χώρες, είδα πως ζει ο κόσμος εκεί και νιώθω ειλικρινά ευγνώμων για τα όσα έχω.

Συνέντευξη: Χ. Καλλίτρος

Ed Lachman

1) Sirk δημιουργούσε τις ιστορίες και αυτά τα περιβάλλοντα

ПРОТО ПЛАН 7

43^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
8-17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΕΡΤ στηρίζει τον κινηματογράφο

www.ert.gr

One Karsella

Dewar's.
Always True Cinema
Expressions

43^ο Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

8-17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΙΣ
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου συντροφιά
με το Dewar's.

Οι μέρες DEWAR'S, WHITE LABEL και ο HIGHLANDER είναι σήματα κατοχυρωμένα.

Dewar's. Always you.
Always true.

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ

Απολαύστε υπεύθυνα

Πάμε για ένα ούζο

της Κλεώνης Φλέσσα

Η Σοφία είναι γύρω στα 30, ζει με τον αδελφό της και έχει σχέση με τον Πέτρο. Είναι άνεργη και ανάμεσα στα καθημερινά της προβλήματα ψάχνει να βρεί και δουλειά. Σε μια πρόταση που της κάνει ένας γνωστός της αποφασίζει να δουλέψει ως οδηγός ταξί. Πάνω στη δουλειά θα συναντήσει μια παλιά της συμμαθήτριά. Η Ελένη είναι σε πολλά αντίθετη με την Ελένη. Είναι χωρισμένη και έχει ένα παιδί, το οποίο όμως παραμελεί για χάρη της δουλειάς της ως δημοσιογράφος. Η Σοφία την κατακρίνει γι' αυτό και για τις επιλογές της. Και η ίδια όμως μοιάζει να μην έχει κάνει και πολλά πράγματα στη ζωή της για να λεί ότι έχει πείρα. Μέσα από τη σύγκρουση, οι δύο γυναίκες θα μάθουν καλύτερα η μια την άλλη μα πάνω απ' όλα τον εαυτό τους. Και φυσικά θα μάθουν να απολαμβάνουν τις μικρές απολαύσεις της ζωής. Η Δέσποινα Κούρτη και η Θεοδώρα Τζήμου, δυο άκρως κινηματογραφικά πρόσωπα, δίνουν ζωή σε δυο καθημερινούς ανθρώπους, κάνοντάς τους οικείους στο κοινό σε μια ταινία σκηνοθετημένη με ειλικρίνεια και απλότητα.

**Μια ταινία για τις
γυναίκες ανησυχίες
και τη δύναμη
της φιλίας**

B.P.

Παρασκευή 15 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 17:00

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Ε Ι Σ

Πρόσκληση για επικοινωνία

Κλεώνη Φλέσσα, σκηνοθέτης της ταινίας

Ο τίτλος της ταινίας είναι μια φράση που αν και έχουμε συνηθίσει να την ακούμε από άντρες, εδώ, με πολύ φυσικότητα, έρχεται από τις γυναίκες.

Η φράση που χρησιμοποιώ ως τίτλο της ταινίας μου, δεν είναι τίποτε άλλο από μια πρόσκληση για επικοινωνία, μια πρόσκληση που την έχουμε κάνει δεκάδες φορές άνδρες και γυναίκες με τον ίδιο τρόπο, περιμένοντας κι ελπίζοντας, "λοιπόν, πάμε για ένα ούζο;" για να ακυρώσουμε το χαμένο χρόνο, να μου πείς και να σου πώ, να μου δώσεις μια δεύ-

τερη ευκαιρία, να σου δώσω μια δεύτερη ευκαιρία, να ξετυλίξουμε το κουβάρι με τις αναμνήσεις, να αποφύγουμε την πραγματικότητα.

Οι δύο ηρωίδες του έργου πιστεύετε ότι είναι αναγνωρίσιμοι και αντιπροσωπευτικοί της κοινωνίας;

Ναι, όλοι οι άνθρωποι της ταινίας μου είναι ήρωες της διπλανής πόρτας. Άνθρωποι που πασχίζουν, υποφέρουν, λυπούνται, πληγώνουν και πληγώνονται, με αδυναμίες, επιθυμίες και όνειρα.

Πόσο απαιτητικά ήταν τα γυρίσματα; Αντιμετωπίσατε κάποια προβλήματα κατά τη διάρκειά τους;

Τα γυρίσματα μιας μεγάλης ταινίας απαιτούν πολύ καλή προετοιμασία, πολλές πρόβες με τους ηθοποιούς, καλή επικοινωνία με τον διευθυντή φωτογραφίας και με όλους τους καλλιτεχνικούς συνεργάτες και ένα καλά δεμένο συνεργείο, ώστε να ξεπερνιέται η κάθε δυσκολία.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρητάς

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Ηρακλής Πασχαλίδης μιλά για την μουσική της ταινίας

[...] Με την Κλεώνη Φλέσσα έχουμε μακρόχρονη επαφή. Πρωτοσυναντηθήκαμε το 1980 όταν μέσω κοινών φίλων, μου πρότεινε να κάνω τη μουσική για την πρώτη της ταινία μικρού μήκους *Μια καθημερινή ιστορία*, ταινία που βραβεύτηκε με το βραβείο Βελίδη στο φεστιβάλ του '80. Τώρα έκανε την πρώτη της μεγάλου μήκους ταινία και συνεργαστήκαμε και πάλι.

[...] Φυσικά διάβασα το σενάριο και συζητήσαμε πολύ για την μουσική. Συμφωνήσαμε σε πολλά, διαφωνήσαμε σε άλλα όπως συχνά συμβαίνει σε γόνιμες συνεργασίες.

[...] Η δουλειά είχε δύο φάσεις. Η πρώτη αφορούσε τα κομμάτια που έπρεπε να είναι έτοιμα πριν από τα γυρίσματα και η δεύτερη τα κομμάτια που έφτιαξα πάνω στο μονταρισμένο υλικό.

[...] Η πιο ενδιαφέρουσα περίοδος ήταν η πρώτη. Χρειάζονταν πολλά κομμάτια πριν από τα γυρίσματα. Το τραγούδι του ροκ συγκροτήματος που έχει στην ταινία ο Αρης Σερβετάλης και το παρουσιάζουν σε συναυλία, το μπλουζ που χορεύουν στο πάρτυ του φλάς μπακ, το λάτιν που χορεύει το ζευγάρι των πρωταγωνιστών στο μπαράκι, το κομμάτι του ακορντεόν που παίζει η μικρούλα μετανάστis πλανόδιος μουσικός.

[...] Αυτό το τελευταίο κομμάτι είναι το αγαπημένο μου. Μου βγήκε μια μελωδία που παραπέμπει έντονα σε ρωσικές μελωδίες (βγήκαν φαίνεται οι ρωσικές ρίζες που έχω από την πλευρά της μάνας μου) και είχα την ιδέα να ζητήσω από την Λυδία Φωτοπούλου να γράψει στίχους σε ψεύτικα ρώσικα και να το τραγουδήσει. Το τραγούδι το ονόμασα *faux russe*, κατά το *faux bijoux*, και είναι σε γλώσσα που οι μη ρωσομαθείς την πιστεύουν για γνήσια ρωσικά. Η δε ερμηνεία της Λυδίας Φωτοπούλου έχει όλη την δραματικότητα μαζί με κάτι άδολο και αγνό που συχνά συναντάμε στη ρωσική έκφραση. Το τραγούδι ξάφνιασε θετικά την Κλεώνη Φλέσσα και το έβαλε στην τελευταία σκηνή της ταινίας. Είναι άλλωστε αυτό που έδωσα για να μπει στο cd που βγάζει το φεστιβάλ με ένα κομμάτι από κάθε ταινία που συμμετέχει.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

ΜΙΛΟΥΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Στέλλα Βογιατζόγλου

για την ταινία *Πάμε για ένα ούζο*

Η κάμερα της Κλεώνης Φλέσσα μέσα από αλληλένδετες ιστορίες έξι προσώπων, παρακολουθεί και καταγράφει μικρά και μεγάλα δράματα, αδιέξοδα, πόθους, σιωπές και πάθη, διανοητικές περιπέτειες, εσωτερικές συγκρούσεις και σκοτεινές διαδρομές που δημιουργούν οι πέντε αισθήσεις. Η ματιά της όμως είναι τόσο, διεισδυτική, ώστε ο θεατής έχει την εντύπωση πως είναι κι αυτός μέρος της ταινίας. Ίσως γιατί οι «ήρωές της» και οι καταστάσεις μας είναι απολύτως γνώριμες. Η μοναξιά των ανθρώπων που μαθαίνουν να τα βγάζουν πέρα μόνοι τους, η οικονομική ανασφάλεια, η επιθυμία –μπορεί και η λύσσα– για καριέρα, η «αναγκαστική» απουσία των γονιών στο μέγαλωμα των παιδιών τους, η απόκρυψη του ουσιώδους απ' τον εαυτό μας, η νέου τύπου απελπισία, ενώ οι έρωτες γίνονται ολοένα και πιο δύσκολοι.

Γιώργος Μπράμος

για την ταινία *Όνειρα γλυκά*

Ο Παντελής Παγουλάτος έχει μια μακρά και σημαντική πορεία στις ταινίες μικρού μήκους. Από το 1989, όταν πρωτοεμφανίστηκε με το *Όταν έχει πανσέληνο κανείς δεν κοιμάται*, στο *Φέτος δεν θα πάμε πουθενά*, 1992, στην *Ιωάννα σ' αγαπώ*, τα βήματά του ήταν στέρεα. Φέτος με το *Όνειρα Γλυκά* πέρασε πια στην ταινία μεγάλου μήκους. Είναι ένα βήμα εξίσου στέρεο και κατοχυρωμένο. Ο Παγουλάτος έχει κι εδώ μια θερμή κι οξεία ματιά πάνω στην σημερινή κοινωνία. Θέμα του οι ανεκπληρωτοι έρωτες, οι ανεπίωτες εξομολογήσεις και η αρρώστια –το επικείμενο τέλος– που λειτουργεί ως καταλύτης και ανατρέπει τις σιγουριές, τις ισορροπίες, αποκαλύπτει τα μυστικά και τα ψέματα. Δύο άνδρες, μια γυναίκα, το κέρδος του ενός, η απώλεια του άλλου, η αντίστροφη τους και επίσης τα παιδιά, οι εγωισμοί, οι συγκρούσεις, τα αδιέξοδα.

Δημήτρης Μαμαλούκας

για την ταινία *Όσο υπάρχει αλκοόλ*

Ο Μακρής γνωρίζει πολύ καλά τη γειτόνα χώρα κι ειδικά το Μιλάνο όπου έζησε και εργάστηκε. Αισθάνεται την ανάγκη κατά τη διάρκεια του φιλμ να φανερώσει στο θεατή δύο τρία σημεία που τον σημάδεψαν σαν σκηνοθέτη και σαν άνθρωπο. Το Πανεπιστήμιο της πόλης όπου προβλήθηκε για πρώτη φορά η ταινία του *Εδώ Πολυτεχνείο*, την οικολογική καταστροφή του Σεβέζο (που πρώτος κινηματογράφησε) και τέλος τη «Παλατινά Λίμπερτι», κέντρο πολιτικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων στις αρχές της δεκαετίας του '70 όπου βλέπουμε το Ντάριο Φο να πρωταγωνιστεί στο θεατρικό έργο *Η απαγωγή του Φανφάνι* του οποίου ο Μακρής είχε γυρίσει την κινηματογραφική του απόδοση.

ΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Όσο υπάρχει αλκοόλ

του Δημήτρη Μακρή

Ένας πενήνταχρονος σκηνοθέτης, ο Μιχάλης, επιστρέφει στο Μιλάνο, όπου πέρασε τα φοιτητικά του χρόνια, για να τελειώσει μια ταινία. Τυχαία, σε κάποιο μπαρ, θα γνωρίσει τον Πέτρο, έναν αιώνιο φοιτητή, που συζητά με την κοπέλα του, την Χριστίνα. Ο Πέτρος τον προσκαλεί να μείνει μαζί τους κι έτσι ο Μιχάλης θα βρεθεί σ' ένα γιγαντιαίο συγκρότημα κατοικιών, ένα μπλοκ βρωμιάς και φτώχειας, όπου έχουν συγκεντρωθεί κάθε λογής περιθωριακά στοιχεία. Οι ντόπιοι ονομάζουν χαρακτηριστικά το κτίριο «εφιάλτη». Ο Μιχάλης θα περάσει μερικές μέρες με το ζευγάρι και θα γνωρίσει από κοντά τις άθλιες συνθήκες διαβίωσής τους. Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι θα ζήσει μια δεύτερη νεότητα. Θα μοιραστεί μαζί τους ναρκωτικά και άφθονο αλκοόλ, θα γυρίσει στα μέρη που συχνάζουν, αλλά και θα νιώσει καλά την απόγνωση και την απομόνωσή τους, καθώς βρίσκονται ξεκασμένοι μέσα σ' αυτό το τεράστιο κτίριο με τις αλληγορικές του προεκτάσεις. Θα ερωτευτεί την όμορφη και μελαγχολική Χριστίνα και θα επιχειρήσει να υπερνικήσει μαζί της τα αόρατα τείχη του

Μια σκληρή, σκοτεινή, αλλά και πολύ ανθρώπινη ταινία

δυναστικού μπλοκ. Βασισμένη στο μυθιστόρημα του Δημήτρη Μαμαλούκα «Όσο υπάρχει αλκοόλ, υπάρχει ελπίδα», η ταινία του Δημήτρη Μακρή μας περιγράφει ρεαλιστικά τον κόσμο ενός «εφιάλτη». Τα γυρίσματά της έγιναν στο Μιλάνο

και την Αθήνα. Την τριάδα των πρωταγωνιστών ενσαρκώνουν οι Πάνος Κρανιδιώτης, Μάκης Παπαδάτος και Μαρία Κωνσταντάκη.

Γ.Π.

Παρασκευή 15 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 19:30

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Ιστορίες από βιβλία

Δημήτρης Μακρής, σκηνοθέτης της ταινίας

Όλες οι ταινίες μυθοπλασίας που έχετε γυρίσει μέχρι τώρα βασίζονται σε λογοτεχνικά έργα. Γιατί συμβαίνει αυτό; Δεν βρίσκετε ενδιαφέροντα σενάρια;

Έχω μεγάλη εμπιστοσύνη στη νέα ελληνική λογοτεχνία και στους λογοτέχνες. Βρίσκω πολύ ωραία βιβλία, μ' ενθουσιάζουν και παραμένω σ' αυτά. Τόσοι άλλοι μεγάλοι κάνουν από μία τραγωδία της αρχαίας ελληνικής γραμματείας, βγάζουν τόσα και τόσα άλλα έργα. Εγώ βρίσκω μέσα σ' αυτά τα βιβλία τη γοητεία για να κάνω ταινίες. Άλλωστε, υπάρχουν ελάχιστοι Έλληνες σεναριογράφοι και οι περισσότεροι από αυτούς ασχολούνται με την τηλεόραση. Βγάζουν ένα καλό ψωμί οι άνθρωποι, αλλά δεν έχουν επιδοθεί στον κινηματογράφο. Δεν είχαμε και ποτέ μια μεγάλη ιστορία σεναριογράφων. Έπειτα, όταν παίρνω τα διάφορα βιβλία, τα μετατρέπω σε σενάρια. Θέλω να πω ότι δεν είναι μια αντιγραφή του λογοτεχνικού έργου. Νομίζω πως αν γινόταν κάτι τέτοιο, θα ήταν μια προδοσία στο συγγραφέα. Και στην τελευταία ταινία μου, που βασίζεται στο μυθιστόρημα του Δημήτρη Μαμαλούκα «Όσο υπάρχει αλκοόλ, υπάρχει ελπίδα», προσάρμοσα το βιβλίο σε μια δικιά μου οπτική και σε μια δικιά μου ιστορία.

Τι σας κέντρισε στο βιβλίο του Δημήτρη Μαμαλούκα και αποφασίσατε να το μεταφέρετε στον κινηματογράφο; Έχω ζήσει πολλά χρόνια στην Ιταλία. Το βιβλίο του Δημήτρη Μαμαλούκα εξελίσσεται στην Ιταλία και, όπως καταλαβαίνετε, ήταν

κάτι που με τράβηξε. Βέβαια, η ταινία δεν είναι αυτοβιογραφική-τα αυτοβιογραφικά στοιχεία είναι δυο-τρία στοιχεία που με χαρακτήρισαν σαν επαγγελματία και σαν καλλιτέχνη. Άλλαξα μερικά πράγματα - π.χ. στο βιβλίο ο πρωταγωνιστής ήταν συγγραφέας, εγώ τον έκανα σκηνοθέτη. Η δομή του σεναρίου παίρνει μια άλλη μορφή και προσαρμόζεται σ' αυτό που ο καλλιτέχνης θέλει να δώσει.

Το κτίριο στο οποίο γυρίσατε την ταινία προκαλεί πραγματικά δέος. Υπάρχει ακόμα ή έχει γκρεμιστεί;

Πολλοί μου έκαναν αυτή την ερώτηση. Το κτίριο ζει και βασιλεύει και ευχαριστώ πολύ τους ανθρώπους που μου έδωσαν την ευκαιρία να κάνω τα γυρίσματα. Όλο το κτίριο είναι τρικ και κάναμε πάρα πολύ καλή δουλειά. Με ρώτησαν ακόμα και σκηνοθέτες! Αλλά μ' αρέσει πολύ αυτή ερώτηση, γιατί κουρασθήκαμε πολύ γύρω από το ζήτημα αυτό.

Μεγάλο μέρος της ταινίας γυρίστηκε στην Ιταλία. Αυτό δυσκόλεψε την διαδικασία της παραγωγής;

Αν και στην ταινία δεν φαίνεται, το μεγαλύτερο μέρος των γυρισμάτων έγινε εδώ. Σαν ποσοστό, ούτε ένα 25% δεν έχει γυριστεί στην Ιταλία-μόναχα τα εξωτερικά. Ό,τι βλέπετε εσωτερικό, γυρίστηκε εδώ, μέσα στο πλατό. Τα σκηνικά τα έχω κάνει εγώ-γιατί είμαι κα σκηνογράφος. Πάντως, τα γυρίσματα στην Ιταλία σίγουρα δυσκόλεψαν στην παραγωγή.

Συνεντεύξεις: Γιάννης Παλαβός

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Τάκης Δημητράκοπουλος μιλά για την μουσική της ταινίας

[...] Είναι η δεύτερη κινηματογραφική ταινία μεγάλου μήκους με σκηνοθέτη τον Δημήτρη Μακρή, για την οποία έχω συνθέσει μουσική. Μετά από την εικοσαετή συνεργασία μου με πολλούς αξιόλογους σκηνοθέτες στο χώρο της μικρής οθόνης όπου εκτός από σειρές δραματικές, κοινωνικές και κωμικές και τηλεπαιχνίδια, είχα την τύχη να επενδύσω με τη μουσική μου πολλά ντοκιμαντέρ για την ελληνική φύση και την αρχαία Ελλάδα, έγινε πραγματικότητα μια επιθυμία μου: να γράψω μουσική για εικόνες και στη μεγάλη οθόνη. [...] Σ' αυτή την ταινία αισθάνθηκα την ανάγκη η μουσική να λειτουργήσει σαν ένας παρατηρητής που καταγράφει και αποδίδει τα συναισθήματα των πρωταγωνιστών και των εκάστοτε προσώπων. Τεχνητή ευφορία σ' ένα κόσμο παρακαμμένο, βίαιο και απελπισμένο. [...] Όταν το παρόν είναι ένα τέλμα, η μόνη διέξοδος είναι να ξαναζήσεις το παρελθόν για να βρεις το δρόμο προς ένα καινούριο μέλλον. Έτσι γεννήθηκε η μουσική, κοιτώντας το τώρα, ενθουσιάζομαι με το παρελθόν με το βλέμμα σε ένα μέλλον που στέκεται στα συντρίμια του παρελθόντος οραματιζόμενη ρομαντικά και μελαγχολικά το μέλλον.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Πάνος Κρανιδιώτης, ηθοποιός

[...] Ο χαρακτήρας που ερμηνεύω στην ταινία είναι κάποιος που ζει μέσα στην τέχνη, ψάχνει την έμπνευση, τις εμπειρίες και τις γεύσεις της ζωής. Γενικά δεν συμβιβάζεται, και, αν αυτό συμβαίνει κάποια στιγμή, είναι κάτι που του κοστίζει. Άρα, θα μπορούσαμε να πούμε και ασυμβίβαστος. Αυτό που αναζητά περισσότερο δεν είναι το χρήμα, αλλά μια ισορροπία με τον εαυτό του. Είναι λάτρης του ωραίου και νοσταλγικός.

[...] Γενικά, με όλο το συνεργείο είχαμε μια πολύ καλή συνεργασία. Το ίδιο ισχύει και για τους Ιταλούς τεχνικούς και ηθοποιούς που είχαμε για τα γυρίσματα στην Ιταλία. Με τα δύο αυτά παιδιά γιατί είναι νέα παιδιά-ήμασταν πολύ καλά μαζί. Συζητούσαμε τις σκηνές, δεν υπήρξε ποτέ καμία κόντρα. Το αντίθετο: υπήρξε αλληλοβοήθεια για να βγουν όσο γίνεται καλύτερα οι σκηνές. Το ίδιο ισχύει και με το Δημήτρη το Μακρή. Ο Δημήτρης αυτοσχεδιάζει πολύ στο πλατό. Έχει ένα έτοιμο σενάριο-σκελετό και το προσαρμόζει πάνω στα πρόσωπα και στους χώρους που δουλεύει. Έχω ξαναδουλέψει μαζί του σε μια ταινία που έκανε το '92 και μ' αρέσει πολύ ο τρόπος που δουλεύει, γιατί αφήνει ελεύθερο τον ηθοποιό να προσθέσει πράγματα. Ο Δημήτρης δέχεται και εγκρίνει τις γνώμες των ηθοποιών. Πολλές δικές μου παρατηρήσεις μπήκαν στην ταινία. Δηλαδή, δεν υπάρχει το «κουστούμι» που εγώ πρέπει να φορέσω. Το κουστούμι ράβεται στη διάρκεια των γυρισμάτων.

[...] Το '70 ήταν πολύ πιο ξεκάθαρα τα πράγματα. Η νεολαία είχε κάποιους προσανατολισμούς, κάποια ιδανικά και ήταν πιο εύκολο τότε, γιατί υπήρχε η μία πλευρά που ήταν το «άσπρο» και η άλλη που ήταν που ήταν το «μαύρο». Τα όρια ήταν πιο ξεκάθαρα. Τώρα είναι πολύ πιο δύσκολο για τους νέους να ξεχωρίσουν κάποιες αξίες μέσα απ' όλο αυτό που γίνεται με τα μίντια. Είναι δύσκολο να διακρίνουν τι είναι αυτό που έχει αξία και τι είναι το άλλο, το επιπλαστό. Αλλά εγώ έχω εμπιστοσύνη ότι στο βάθος η νεολαία καταλαβαίνει πιο είναι το σημαντικό τελικά.

[...] Η συγκεκριμένη ιστορία έχει σαφείς αναφορές στην Ιταλία, αλλά είναι και μια προσωπική αναφορά του Δημήτρη Μακρή στα χρόνια που πέρασε εκεί. Η φυγή του Μιχάλη είναι ακριβώς αυτό που πάει να βαδίσει σε κάποια παλιά μονοπάτια. Από την άποψη αυτή δεν θα μπορούσε να διαδραματίζεται εδώ. Από την άλλη, σε ό,τι αφορά στα κτίρια με τους ναρκομανείς. Αυτό νομίζω ότι είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο. Θα μπορούσε να αφορά μια λαϊκή γειτονιά της Ελλάδας.

χαμένος τα παίρνει όλα

Νίκου Νικολαΐδη

παρ, πόρνες, αστυνομικοί, ναρκωτικά, νομοί της νύχτας: τός είναι ο κόσμος στον ο- διαδραματίζεται η νέα ται- του Νίκου Νικολαΐδη. Κε- ρακτικός χαρακτήρας της ταινίας

Η μυθολογία της νύχτας μέσα από τη ματιά ενός «μπουκοφσκικού» χαρακτήρα

αι ένας ανώνυμος άνδρας, γύρω στα 40, που υποδύεται ο ννης Αγγελάκας. Μοναχικός, κυνικός, τεκνοφοβικός και τους αστυνομικούς πάντα στο κατόπι του, ο ήρωας περι- νιέται χωρίς σκοπό στην αθηναϊκή νύχτα. Μοναδική συ- φορία του ο Μπελαφόντε, το καναρίνι του. Η ζωή του αλ- ζει όταν μια παλιά του ερωμένη, η Έλσα, θα τον περιμαζέ- σπíti της. Εκεί θα γνωρίσει έναν δεκαεννιάχρονο νεαρό και ανά- τος τους θα αναπτυχθεί μια δυνατή σχέση, μια μοναδική φιλία. Οι ο τους, μαζί με την Έλσα και δυο πόρνες, το «Βατόμουρο» και την «Μαρούκα» θα βρεθούν μπλεγμένοι σε μια μυστηριώδη υπόθεση σκίησης ναρκωτικών που κρύβει πολλές παγίδες. Τρία χρόνια με- το θα σε δω στην κόλαση, αγάπη μου, ο Νίκος Νικολαΐδης μας δι- το πορτρέτο ενός περιθωριακού και του περιβάλλοντός του. Η ται-

νία χρωστά τη δύναμή της στο έντονο μαύρο χιούμορ της, στους κα- λογραμμένους χαρακτήρες της και, βέβαια, στην πληθωρική παρου- σία του Γιάννη Αγγελάκα στον πρωταγωνιστικό ρόλο. Το υπόλοιπο κα- στ συμπληρώνουν οι Συμεών Νικολαΐδης, Τζέννη Κιτσέλη, Ιφιγένεια Α- στεριάδη και Ιωάννα Παπά.

Γ.Π.

Παρασκευή 15 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 22:30

ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ

Έλσα από την πολιτική ορθότητα

Νίκου Νικολαΐδης, σκηνοθέτης της ταινίας

ήρωας της ταινίας θα μπορού- να χαρακτηριστεί περισσότερο κυνικός ή ρομαντικός;

πως τον βολεύει. Αλλιώς κυνικός να καλύψει τον ρομαντισμό του αλλιώς ρομαντικός για να καλύ- πει τον κυνισμό του. Γενικά δεν ενδιαφέρει για το πως θα τον απασχολήσουν οι άλλοι. Αυτοανατρέ- πεται συνεχώς γιατί τελικά ο μεγάλ- ος εχθρός είναι ο εαυτός του.

Ποια είναι τα χαρακτηριστικά του θεατή που θα δει την ταινία και θα φύγει από αυ- τή με θετικές εντυπώσεις;

είναι 17 χρονών και σοφός σαν 67. Να' ναι 17 χρονών και αθώος σαν 17.

Στην ταινία υπάρχουν πολλές αναφορές στα ναρκωτικά, υπάρχει γυμνό και ένα λεξιλό- γιο που ενδεχομένως να απο- θαρρύνει ένα μέρος του κοι- νού.

Στην ταινία υπάρχει λιγότερο γυ- μνό, λιγότερη βία και αναφορά στα ναρκωτικά και ελαφρότερο λεξιλόγιο απ' ό,τι συνήθως πα-

ρουσιάζεται στις οικογενειακές σειρές της TV. Κατά συνέπεια το περί "αποθάρρυνσης ε- νός μέρους του κοινού" ας το αφήσουμε να α- ναπαύεται στη φαρέτρα των οπαδών του politically correct κινηματογράφου και άλ- λων αντιδραστικών σταγονιδίων.

Ποια ήταν η κυριότερη δυσκολία που χρειάστηκε να αντιμετωπίσετε όταν γυρί- ζατε την ταινία;

Τα πάντα κύλησαν ομαλά. Αντιμετώπισα δυ- σκολίες με τον σκηνοθέτη Νικολαΐδη που συ- νήθως απαιτεί εξωγήινες αποδόσεις από τούς συνεργάτες του. Πραγματικές δυσκολίες ό- μως αντιμετώπισα στον τομέα της χρηματο- δότησης. Συγκεκριμένα το EURIMAGE (Eu- ρωπαϊκό Ταμείο χρηματοδότησης ταινιών) χωρίς να την απορρίψει, αρνήθηκε να την χρη- ματοδοτήσει, γιατί δεν είχε λείει χρήματα!..., ε- νώ κάθε χρονιά βρίσκει πολύ εύκολα 150.000.000 δρχ για να χρηματοδοτήσει πολιτικά ορθές Ελληνικές ταινίες. Πρέπει να σημειώ- σω και τις φιλότιμες προσπάθειες του Έλληνα

αντιπροσώπου στο EURIMAGE που δυστυ- χώς δεν απέδωσαν... ή απέδωσαν; Με συγκί- νηση ακόμα αναφέρω την χρηματοδότηση της ΕΤ1, από την οποία μέχρι τώρα δεν έχω ει- σπράξει ούτε μία δραχμή και η οποία φυσικά θα εμφανιστεί εντός ολίγου απαιτώντας να ει- σπράξει τα ποσοστά της!... Θα ήμουν επίσης αγνώμων αν δεν αναφερόμουν στη χρηματο- δότηση που έτυχα από το Ε.Κ.Κ. βάσει ενός ε- ξόχως εκβιαστικού συμβολαίου (στη διάθεση παντός ενδιαφερομένου) το οποίο φέρει και τις υπογραφές του Δ.Σ του Ε.Κ.Κ.

Όμως η ταινία έγινε κι' αυτοί που ουσιαστικά την χρηματοδότησαν ήταν το τεχνικό και καλ- λυτεχνικό προσωπικό της.

Συνέντευξη: Γιάννης Παλαβός

Κούγοντας τη μουσική μέσα από το ρόλο...

Νίκου Αγγελάκας, μουσικός και ηθοποιός

την ταινία έχεις δύο «ρόλους», ο ένας εί- ναι αυτός σαφώς ο πιο οικείος σε όλους ε- σένα, γράφεις τη μουσική, ο άλλος είναι να κούγεις τον ήρωα της ταινίας. Πώς μπήκες αυτό το παιχνίδι;

Ο Νίκο είμαστε φίλοι από το '94, κάναμε τρέα,μίλαγε για μια ταινία, του 'λεγα ότι θα έλεγε να κάνω τη μουσική, μου 'λεγε ότι θα έλεγε να παίξω, δύο-τρία χρόνια το συζητού- με και στο τέλος με έπεισε λέγοντας μου να μην φροντίσει, θα δει αν μπορούμε να το κάνουμε και τέτοια πράγματα και έτσι δέχτη- μαι πολύ από αγάπη για το Νίκο παρά από καμιά ψώρα για την ηθοποιία.

Δουλεύοντας στην ταινία και στα δύο επί- ρα, μουσικό και υποκριτικό, ήταν και η σένα πιο οικείο το να κάνεις μουσική, στην πορεία ανακάλυψες ότι και το να κούγεις δεν είναι κάτι τόσο ξένο;

Ναι, με την υποκριτική, δεν ξέρω ακόμα τι ναι, σίγουρα όμως ήταν κάτι έξω απ'τα νερά μου, δεν ήταν τόσο εύκολο όσο να κάνω μου- σική. Με βοήθησε πολύ το ότι υπήρχα μερ- κη ιστορία και το ότι έπαιζα, με βοήθησε να ακούω, κατά κάποιο τρόπο, ήδη τη μουσική. Όταν τελείωσαν τα γυρίσματα ήξερα ότι ήμουν κάπως έτοιμος να κάνω μουσική. Την είχα δουλέψει μέσα σε σκηνές, μέσα στην πλοκή, μέ- ρη στην όλη ένταση των γυρισμάτων. Δεν ξέ- ρω αν θα μπορούσα να γράψω την ίδια μου- σική αν δεν ήμουν τόσο μέσα στην ταινία.

Ήταν εξίσου προκλητικό και μ' άρεσε πολύ ότι θα έφτιαχνα ένα ρόλο και κα- τόπιν θα έβαζα μουσική μέσα σ'αυτή την ιστορία. Λέω καμιά φορά ότι η πρόκληση του ρόλου ήταν για να γρά- ψω τη μουσική.

Σημαίνει κάτι να κάνεις μουσική για μια ταινία του Νικολαΐδη;

Για μένα σημαίνει έτσι κι αλλιώς κάτι, το να συνεργάζομαι με το Νικολαΐδη γιατί όταν ήμουν 18 χρονών είδα στο φεστι- βάλ Τα κουρέλια τραγουδάνε ακόμα και είπα, επιτέλους, αυτός είναι ο σκηνοθέτης μου. Εί- μαστε μια ομάδα από πιτσιρικάδες που ούτε η KNE, ξέρω γω, ή η Αριστερά όπως ήταν, οι νε- ολαίες, ούτε τα κόμματα ούτε τίποτα σχετικό μπορούσε να μας εκφράσει, κι ο Νικολαΐδης ήταν ο σκηνοθέτης που μίλαγε για μας. Από τότε υπήρχε ένας έρωτας. Όποτε για μένα ή- ταν κάτι, είτε έκανα τον ηθοποιό, είτε έκανα τη μουσική, ακόμα περισσότερο βέβαια, γιατί αυτή είναι η δικιά μου η δουλειά, να συνεργά- ζομαι με το Νίκο.

Διαβάζοντας το σενάριο, βιώνοντας το ρό- λο, παρακολουθώντας γυρίσματα, τι ήταν αυτό που εσύ είχες την ανάγκη να κάνεις μουσική σ'αυτή την ταινία;

Δύσκολη ερώτηση! Μου άρεσε η ιστορία πρώ- τα απ' όλα, ο τρόπος που βλέπει τον κόσμο ο Νίκος, χωρίς να ταυτίζομαι πάντα απόλυτα με τη ματιά του, αλλά στη συγκεκριμένη ταινία ο

Νίκος κάνει κάτι... νομίζω εί- ναι η πιο αισιόδοξη ταινία του. Μέσα από τη μαύρη και υγρή ματιά που βλέπει τον κόσμο α- φήνει για πρώτη φορά ένα φως στο τέλος, αυτό με γοήτευσε, είδα ότι υπήρχε και μια αλλαγή στην οπτική του Νίκου και το να πατάς και να σκαρφώνεις σε σκοτεινά τοπία και να βρί- σκεις φως, για μένα είναι μια

συγκινητική διαδικασία και μου ταιριάζει και σαν αντίληψη. Με κάποιον τρόπο ήταν η με- γάλη μου ευκαιρία να το κάνω αυτό με άλλους ήχους, άλλα όργανα και πάνω σε εικόνες.

Δεν ήταν όμως η πρώτη φορά που δουλέ- ψες μουσικά για μια ταινία, υπήρχε δια- φορά τώρα;

Ναι, είχαμε την εμπειρία με τους Τρύπες, ό- ταν είχαμε κάνει κάποιες απαγγελίες ποιημά- των του Έλιοτ που μας είχε ζητήσει ο Γραμ- ματικός κι ένα τραγούδι για το φινάλε της ται- νίας του. Η επόμενη εμπειρία ήταν με το Χρι- στιανάκη και το Ζαμπέτα που κάναμε, μαζί και τρεις το σάουντρακ για το Χάωμα και Νερό του Καρκανεβάτου. Αλλά νομίζω ότι σ' αυτήν την περίπτωση με το Νίκο, για πρώτη φορά, γινόταν κάτι πιο συνειδητό, είχα συνείδηση ό- τι εδώ τώρα δεν κάνουμε ακριβώς μουσική αλλά επενδύουμε εικόνες, προσπαθούμε με τη μουσική να μιλήσουμε, να συμπληρώσου-

με εικόνες. Αυτό το αντιμετώπισα πρώτη φο- ρά κι ήταν ωραία πρόκληση, ήταν δύσκολο πράγμα και δεν ξέρω αν το κατάφερα καν, ση- μασία έχει ότι βρέθηκα μπροστά σ'αυτό και έ- πρεπε να το αντιμετωπίσω.

Σου ζήτησε κάτι συγκεκριμένο για τη μουσική της ταινίας;

Ω, αυτό είναι μεγάλη ιστορία. Δεν ξέρω ο Νί- κος τι μουσική περίμενε, αλλά στην πορεία του' ριξα εγώ μια ιδέα, μια φόρμα και μετά σι- γά σιγά κι αυτός την ανέπτυξε και επένδυε είτε στις σκηνές, είτε βάζοντας, προσθέτο- ντας όργανα, με βοήθησε πολύ σ'αυτό το πράγμα.

Θυμάσαι κάποιο περιστατικό που έχει σχέση με την μουσική της ταινίας, την η- χογράφησης ή κάτι άλλο;

Τώρα αυτό συνέβη, γιατί γενικά η ηχογράφη- ση του σάουντρακ έγινε στο σπίτι μου και ή- ταν η ατμόσφαιρα πάρα πολύ ζεστή, οι μουσι- κοί ερχότανε, τρώγαμε, πίναμε, παίζαμε, αν κάτι δεν έβγαине σταματούσαμε, ξαναπίναμε, ξανασυνορχίζαμε... Όλη η διαδικασία έγινε με ρυθμούς διαφορετικούς απ' αυτούς που ήξε- ρα ως τώρα στο στούντιο, όπου οι ώρες με- τρούν ανελέητα, έγιναν όλα με πιο φυσικό τά- μιγκ, με αποτέλεσμα, πολλές φορές οι ίδιοι οι μουσικοί με τα παιξίματά τους να φτιά- χνουν τη μουσική πολύ καλύτερη απ' αυτή που εγώ, έτσι κι αλλιώς, είχα φανταστεί.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΚΕΝΤΡΟ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

παρόν!

1974-2002. ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» ΔΗΛΩΝΕΙ ΠΑΡΟΝ ΣΤΗ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ
ΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΕΣ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269 e-mail: info@gfc.gr

www.gfc.gr

«Δεν είμαι αντίπαλος των αντρών...»

Νίκη Καρίμι, ηθοποιός από το Ιράν, είναι φέτος η ναδική γυναίκα στην Κριτική Επιτροπή του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Τη συνάντησα στην Αποθήκη Γ που περιεργάζεται το χώρο. Λόγω άγνοιάς μου, είχα ασυνείδητα για την πολιτισμική μας διαφορά, φοβόμουν μήπως πω καμιά αφελή ανοησία, μήπως μπερδέψω λόγια μου ή την προσβάλω με κάποιο τρόπο που δεν θα μπορούσα να καταλάβω, και τα χαλάσω όλα. Νίκη όμως δεν είναι εύθραυστη και στη χώρα της είσαι σταρ. Παρόλα αυτά, η φήμη της δεν ήταν που μου προκαλούσε δέος, διότι απλούστατα δεν ήμασταν στο ίδιο επίπεδο. Δεν μπορούσα να συνειδητοποιήσω το μέγεθός της. Αλλά υπήρχε κάτι άλλο που με σάσπιζε, με τρόμαζε, με αφοπλίζει και με άγχωνε. Ήταν η απλότητα και η προσιτή φιλικότητα της. Αν ήταν σοφιστής και υπερβολικός, ίσως αισθανόμουν πιο βολικά. Άνετη, με το μακιγιάζ και τα καταπράσινα εκφραστικά της μάτια μίλησε για τη ζωή της και για αυτόν τον κόσμο που εδώ στην Ελλάδα φαντάζει τόσο μακρινός και παραμυθένιος.

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια έκρηξη του ιρανικού κινηματογράφου με διεθνείς διακρίσεις και ξεχωριστές ταινίες. Πού οφείλεται αυτό το ξέσπασμα;

Εκτός από την επανάσταση υπάρχουν δύο ειδών ταινίες που φτιάχνουν. Το πρώτο είναι οι συνηθισμένες υψηλού προϋπολογισμού, και το άλλο οι ανεξάρτητες. Υπάρχει επίσης κι ένα είδος λογοκρισίας, σου λένε δηλαδή μερικές φορές τι να κάνεις, αλλά πιστεύω πως αυτό είναι καλό για τον κόσμο, με την έννοια ότι έτσι ξέρεις και συνειδητοποιείς τι μπορεί να κάνεις. Είχαμε επίσης και καλές ταινίες πριν από την επανάσταση, είχαμε σκηνοθέτες που τους άρεζε η απλότητα, κάτι που δεν έβρισκες εύκολα σε άλλες χώρες, ιδιαίτερα στις ταινίες του Χόλιγουντ. Και πιστεύω ότι αυτή η απλότητα έχει πολλούς συνεχιζόμενους και σήμερα.

Είστε πολλούς μύθους και ιστορίες για την κατάσταση στο Ιράν, τις γυναίκες και τους άντρες. Ποια είναι η πραγματικότητα;

Η αποχή θα πρέπει να πω πως δεν θεωρώ τον εαυτό μου φεμινίστρια, με την έννοια ότι είμαι αντίπαλος των αντρών. Απλά πιστεύω στην ισότητα μεταξύ των δύο φύλων, δηλαδή ότι ως άνθρωποι πρέπει να έχουμε τα ίδια δικαιώματα. Αν μιλάς για αυτό, υπάρχουν κάποια προβλήματα, ας πούμε... στην επαρχία. Αλλά εκεί που ζω εγώ (Τεχεράνη), στη συγκεκριμένη κοινωνία δεν υπάρχουν τόσο σημαντικά προβλήματα. Υπάρχουν όμως κάποιοι κανόνες, κάποιοι γραπτοί νόμοι, οι οποίοι ευνοούν τους άντρες εις βάρος των γυναικών. Για παράδειγμα πεθαίνει ο σύζυγος, το παιδί δεν μένει με τη μητέρα, αλλά πηγαίνει στους γονείς του άντρα. Επίσης καμιά γυναίκα δεν μπορεί να ζητήσει διαζύγιο, είναι αποκλειστικά προνόμιο των αντρών. Αλλά τουλάχιστον εγώ που ζω εγώ, αν κάποια θέλει να παντρευτεί, είναι δική της η επιλογή, δεν είναι θέμα παράδοσης ή οικογένειας. Αν μια γυναίκα δεν θέλει κάποιον, δεν τον παντρεύεται. Βέβαια, αυτό δεν ισχύει για όλες. Αυτού που ισχύει σε όλες τις κοινωνίες και όχι μόνο εκεί που μένω, είναι οι διαφορετικοί νόμοι. Για αυτό πηδούμε να δείξουμε αυτές τις ανισότητες και ίσως μπορέσουμε να αλλάξουμε τη νομοθεσία.

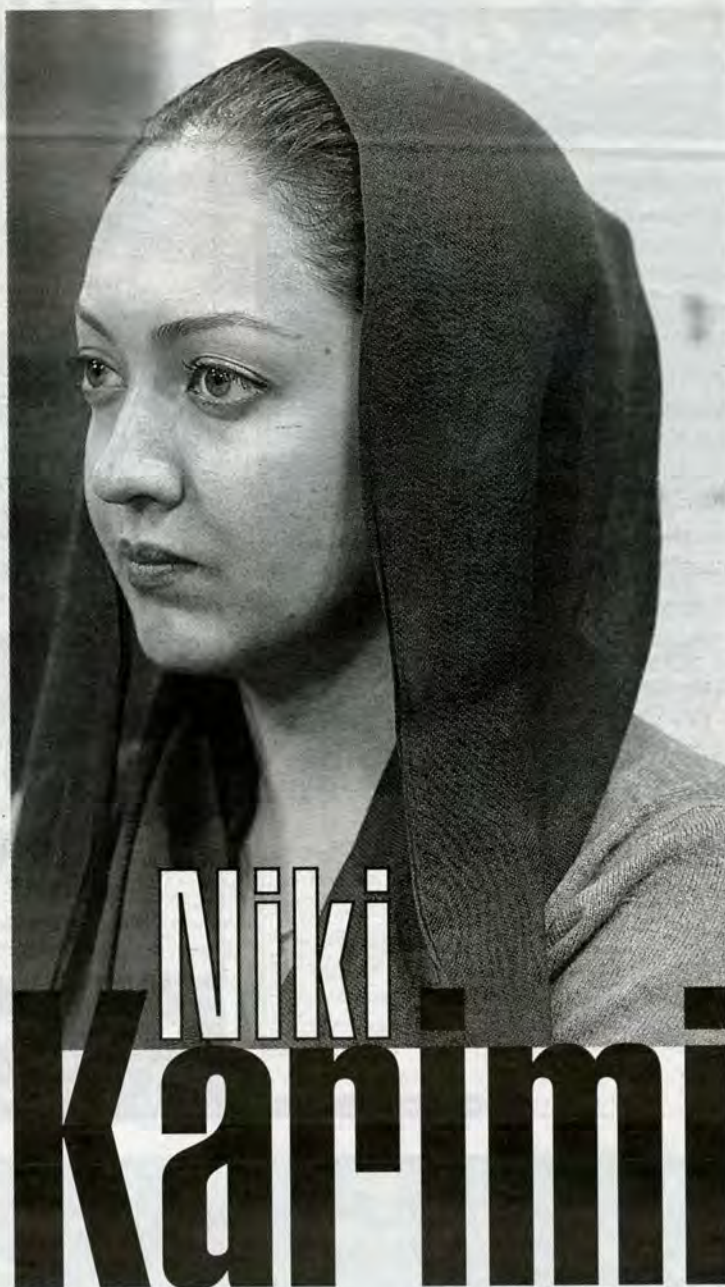
Ποιους άντρες τι λένε για αυτό;

Αν ξέρω αν είναι θέμα των καλλιτεχνών, των ηθοποιών που φτιάχνουν ταινίες, των συγγραφέων ή των δημοσιογράφων να προσπαθήσουν να αλλάξουν την ατμόσφαιρα και τη νοοτροπία. Αυτό που μπορώ να σου πω, όμως, είναι ότι αν έρθεις στην Τεχεράνη θα δεις ότι η νοοτροπία αλλάζει. Η δύναμη είναι στα χέρια των γυναικών, στην οικογένεια, στην κοινωνία. Σ' όλο τον κόσμο είναι. Οι άντρες θέλουν να νομίσουν ότι είναι δυνατοί αλλά δεν είναι. Ίσως είναι και θέμα ιστορικού και πού οπότε οι άντρες θέλουν να είναι ισχυροί. Ίσως μέχρι το τέλος του 20ού αιώνα αυτή η επιθυμία τους να μην αλλάξει ποτέ.

Παν ξεκινήσατε την καριέρα σας, ήσασταν μόλις 18 ετών. Πώς υπήρξαν αντιδράσεις, δεν αντιμετωπίσατε εμπόδια ή τουλάχιστον την καχυποψία του περιγύρου σας;

Η οικογένειά μου είναι πολύ δημοκρατική. Ποτέ δεν μου λένε: «κάνε αυτό, κάνε το άλλο». Ζούμε στην Αγγλία και όταν έχω κάποιο πρόβλημα...

«Οι άντρες θέλουν να νομίζουν ότι είναι δυνατοί αλλά δεν είναι. Ίσως είναι και θέμα ιστορικού πλαισίου ότι οι άντρες θέλουν να είναι ισχυροί. Ίσως μέχρι το τέλος του κόσμου αυτή η επιθυμία τους να μην αλλάξει ποτέ»

μα, τους λέω «σας παρακαλώ, πείτε μου τι να κάνω» και αυτοί μου απαντάνε: «όχι, πρέπει να βρεις μόνη σου τι να κάνεις». Μέχρι τώρα ποτέ δεν μου έχουν πει τι πρέπει να κάνω. Αυτή μου έδωσε την ευκαιρία να ανακαλύψω τον εαυτό μου, να γίνω ανεξάρτητη. Μου είπαν όμως ότι η κοινωνία, οι άλλοι άνθρωποι που σε κατακρίνουν, δεν είναι σημαντικοί. Όταν πέρασαν τα χρόνια και γύρισα το ντοκιμαντέρ, ήταν εύκολο επειδή ο κόσμος με ήξερε από πριν, με εμπιστευόταν. Για αυτούς είμαι κάτι σαν ψυχαναλύτης.

Πώς σας συμπεριφέρετε ο κόσμος στη χώρα σας;

Στη χώρα μου λένε πως είμαι σταρ, αλλά δεν μπορώ να με συγκρίνω με τον Τομ Κρουζ. Στις ΗΠΑ θεωρούν πολύ σημαντική τη δημοσιότητα και το να βγάζεις χρήματα. Στη χώρα μου δεν επενδύουν λεφτά για να κάνουν κάποιον μεγάλο, διότι δεν θέλουν κάποιον μεγάλο. Αλλά οι μισθοί είναι καλοί, μπορείς να ζήσεις άνετα. Και ναι, φοράω το μαντίλι. Στο δρόμο στο Ιράν ποτέ δεν βλέπεις μια γυναίκα χωρίς το μαντίλι στα μαλλιά. Όλες οι γυναίκες καλύπτουν τα μαλλιά τους. Είναι ένας κανόνας. Αλλά πέρα από αυτό, δεν έχουν άλλες δεσμεύσεις. Ακόμα και μια Ελληνίδα να έρθει, ξέρει ότι θα πρέπει να σεβαστεί τον κανόνα.

Δύο λέξεις για το Φεστιβάλ.

Ήρθα την Παρασκευή βράδυ στο φεστιβάλ και δεν πρόκειται να σου πω τίποτα για τις ταινίες μέχρι το τέλος του διαγωνιστικού τμήματος. Μέχρι τώρα αυτό που βλέπω είναι πως ο κόσμος έχει πολύ ενέργεια, του αρέσει ο κινηματογράφος, του αρέσει η δουλειά του.

Συνέντευξη: Σωτήρης Χ. Μπαμπατζιμόπουλος

Η Νίκη Καρίμι γεννήθηκε στην Τεχεράνη, το 1971 και ξεκίνησε την κινηματογραφική της καριέρα σε ηλικία 18 ετών. Έχει παίξει σε 19 ταινίες, πολλές από τις οποίες έχουν προβληθεί σε διεθνή φεστιβάλ, ενώ άλλες έχουν γίνει καλές επιτυχίες στο Ιράν. Η ίδια έχει βραβευτεί στο Ιράν αλλά και σε διεθνή φεστιβάλ, όπως αυτά του Σαν Σεμπαστιάν με την ταινία *Sara*, της Ταομίνα με την ταινία *Two Women* και του Καίρου με την ταινία *The hidden half*. Το 2001 της απονεμήθηκε το Βραβείο Καλύτερης Ηθοποιού από το Ιρανικό Κέντρο Κινηματογράφου και την Ένωση Ιρανών Κριτικών Κινηματογράφου. Το 2001 γύρισε ένα ντοκιμαντέρ με τίτλο *Na έχεις ή να μην έχεις*, το οποίο βραβεύτηκε στο Ιρανικό Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ. Πρόσφατα βραβεύτηκε ως η Καλλιτέχνης που προωθεί τα γυναικεία δικαιώματα στο Ιράν του 2002.

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ 43ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Marco Bellocchio

Η μονογραφία περιλαμβάνει:

- Μελέτες και προσεγγίσεις πάνω στη ζωή και το έργο του σκηνοθέτη
- Αποσπάσματα από συνεντεύξεις του
- Κείμενα του ίδιου του δημιουργού, που φωτίζουν πολλές πτυχές της προσωπικότητάς του
- Διεξοδική φιλομορφία και εργογραφία με τις υποθέσεις των ταινιών του, σχόλια, ζενερικ και κριτικές αναλύσεις.
- Πλούσιο φωτογραφικό υλικό.
- Αναλυτική βιογραφία με όλους τους σταθμούς του έργου του.

Εκδόσεις: Καστανιώτη, Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Επιμέλεια: Μιχάλης Δημόπουλος, Θωμάς Λιναράς. Τιμή: 30€, Σελίδες 265.

Παντελής Βούλγαρης

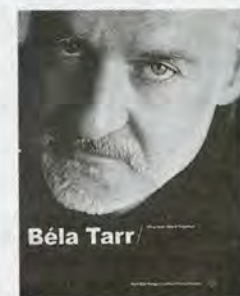
Η έκδοση αυτή περιλαμβάνει:

- Αναλύσεις και μελέτες πάνω στη ζωή και το έργο του σκηνοθέτη από αναλυτές και θεωρητικούς του κινηματογράφου.
- Συνεντεύξεις του δημιουργού και άρθρα για τις ταινίες του
- Κείμενα που φωτίζουν πολλές πτυχές της προσωπικότητάς του
- Διεξοδική φιλομορφία και εργογραφία με τις υποθέσεις των ταινιών του, σχόλια, ζενερικ και κριτικές αναλύσεις
- Πλούσιο και σπάνιο φωτογραφικό υλικό.

Εκδόσεις: Αγκόκερως, Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Επιμέλεια: Μιχάλης Δημόπουλος, Αχιλλέας Κυριακίδης. Τιμή: 18€, Σελίδες 208.

Bela Tarr

Η έκδοση περιλαμβάνει:

- Κείμενα και θεωρητικές προσεγγίσεις πάνω στο έργο του σκηνοθέτη
- Φωτογραφικό υλικό
- Άρθρα από δημοσιεύματα για το έργο του σκηνοθέτη
- Αποσπάσματα και αναδημοσιεύσεις από αφιερώματα στον Bela Tarr
- Σχόλια και μαρτυρίες από συνεργάτες και συναδέλφους, όπως ο Jim Jarmusch, ο Gus Van Sant.

Εκδόσεις: Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Επιμέλεια: Αθηνά-Ραχίλ Τσαγκάρη. Τιμή: 10€, Σελίδες 112.

www.vac.gr

VAC

VideoArtClub

The progressive home cinema club

24 SERVICE

DVD VIDEO +

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 107

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Studio ΕΝΤΡΟΠΙΑ &

OKLAHOMA UNIVERSITY

FILM & VIDEO STUDIES

ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ
ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΙ
ΗΘΟΠΟΙΟΙ
ΟΠΕΡΑΤΕΡ
ΜΟΝΤΕΡ

ΣΠΟΥΔΕΣ

Διευθυντής ο σκηνοθέτης
των βραβευμένων ταινιών "Μπιζνες στη
Βαλκίνα", "Ο Παράδεισος Ανοιγεί
με Απαικλείδι" και 10 θεατρικών έργων

Βασίλης Μπουντιούρης

Studio ENTROPIA 4 ΧΡΟΝΙΑ 14 ΒΡΑΒΕΙΑ

Π.Π. ΓΕΡΜΑΝΟΥ 18, τηλ 2310 222694 / studioen@panafonet.gr

Παντού υπάρχει ένας Μύθος!

ARROW/CRAFTS

Καλωμένος / Mrtav' ladan

Milorad Milinkovic (Γιουγκοσλαβία, 2002)

Ένας ηλικιωμένος φεύγει από τον κόσμο. Ο κόσμος όμως πίσω από την ασφάλεια ζωής του είναι ένας ανήσυχος για το μέλλον. Ένας γκάνγκστερ διεκδικεί από τα δύο αδέρφια, με βία και απειλές, αυτά που του ανήκουν. Ένας ντίλερ ναρκωτικών, με καλή καρδιά, κρατά ως ελπίδα από μια πελάτισσά του τη ζωή της κόρης. Μια νεαρή κοπέλα συνταξιδεύει με τον πιο παράξενο θάλασο προσώπων.

Μαύρη κωμωδία που δεν κρύβει τις αναφορές της τόσο στο κλασικό όσο και στο σύγχρονο χολιγουντιανό κινηματογράφο, η ταινία είναι μια περιπλάνηση γεμάτη απρόοπτα, κωμικές ανατροπές και ένα σαρκασμό τυπικά βαλκανικό.

Ο κέντρο αυτής της ταινίας βρίσκεται το πτώμα του ηλικιωμένου ταξιδεύει με το τρένο προς τα τελευταία του κατοικία. Οι συνοδοί του —οι δύο εγγονοί— υπό τις επιταγές του γκάνγκστερ αποφασίζουν να αποκομίσουν οικονομικά όσα μπορούν από τον θάνατο του (η αλήθεια ζωής). Ακούσιοι συνταξιδιώτες στο ταξίδι τους, ο νεαρός ντίλερ και η μικρή, θα επενδύσουν αυτοί τις ελπίδες τους πάνω στο πτώμα. Ενώ η νεαρή κοπέλα θα βρεθεί μπλεγμένη λόγω του συμβολικού ενδιαφέροντος για τον γοητευτικό ντίλερ. Όταν ο παππούς εκπαρθευώνεται από το πτώμα, χάνοντας τους προσφιλείς του συγγενείς, τότε τα κωμικά επεισόδια θα κορυφωθούν. Δραματική πλοκή οικοδομεί το κωμικό τόσο πάνω στους χαρακτήρες —οι δύο εγγονοί του νεκρού αποτελούν ένα απολαυστικό κωμικό δίδυμο— όσο και πάνω στις καταστάσεις: Η ακούσια περιπλάνηση του παππού στους δρόμους και τις εξοχές είναι γεμάτη από κωμικά επεισόδια που βρίθουν από αβάντο και παράλογο χιούμορ. Οι αναφορές στον κλασικό χολιγουντιανό κινηματογράφο (*Trouble in Harry*, 1955, Alfred Hitchcock) και στον σύγχρονο (*Weekend at Bernie's*, 1989, Ted Kotcheff) αποτελούν την αφετηρία για τη δημιουργία των κωμικών επεισοδίων στα οποία αποφασιστική συμμετέχει η παρουσία των ηθοποιών.

Δ.Μ.

Παρασκευή 15 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 12:00

Nenad Djuric, σκηνοθέτης της ταινίας *Κάποιε, δυτικά της Βοσνίας*

Πείτε μας για την κατάσταση που περιγράφετε στην ταινία σας.

Είναι μια ταινία γυρισμένη σε ένα μέρος της Βοσνίας, όπου οι άνθρωποι ζουν πολύ δύσκολα, έξι χρόνια μετά τον πόλεμο. Κάποιοι Σέρβοι προσπαθούν να γυρίσουν πίσω στην πατρίδα τους. Είναι μια πολύ σκληρή ιστορία αλλά προσπαθούμε να δούμε την αστεία πλευρά της.

Γιατί επιλέξατε να κάνετε ένα ντοκιμαντέρ γυρισμένο σαν γουέστερν;

Αυτή η περιοχή της Βοσνίας μου θύμιζε πολύ τη Δύση και από την άλλη ο τρόπος που ζουν οι κάτοικοι είναι σαν αυτόν της Δύσης πριν από 150 χρόνια. Οι Σέρβοι σαν τους Ινδιάνους που προσπαθούν να ζήσουν στη χώρα τους και από την άλλη οι Κροάτες που έρχονται με τα λεφτά και δραστηριοποιούνται προσπαθώντας να συμβιώσουν. Είναι μεταφορικό.

Τι θέλετε να δείξετε με την ταινία σας.

Απλά θέλαμε να δούμε την ανθρώπινη, απλή και αστεία πλευρά της ζωής, που υπάρχει σε κάθε ιστορία. Ακόμα και μέσα στον πόλεμο μπορούμε να κάνουμε πλάκα.

Ποιά είναι η παραγωγή ντοκιμαντέρ στη χώρα σας;

Βρίσκεται σε πολύ καλή κατάσταση τα τελευταία χρόνια και πριν τον πόλεμο και τώρα. Ο ρυθμός παραγωγής είναι περίπου πέντε ντοκιμαντέρ το χρόνο, που είναι πολύ καλό ποσοστό. Μάλιστα έχουμε στο Σεράγεβο σχολή ντοκιμαντέρ και ίσως τους καλύτερους κινηματογραφιστές σε όλη την πρώην Γιουγκοσλαβία. Άλλωστε τα ντοκιμαντέρ είναι πιο φθηνά και άρα πιο εύκολο να γίνουν.

Mohemed Tufo, μοντέρ

Ποιές είναι οι δυσκολίες στα γυρίσματα ενός ντοκιμαντέρ;

Το ντοκιμαντέρ δεν είναι σαν τις ειδήσεις στην τηλεόραση. Πρέπει να παίζεις λίγο. Υπάρχει ο σκηνοθέτης που θα σου υποδείξει που είναι καλύτερα να κάτσεις. Σ' αυτήν την ιστορία η κατάσταση είναι ξεκάθαρη, έχουμε συγκεκριμένες καταστάσεις, όπου οι άνθρωποι υποδύονται τον εαυτό τους. Υπάρχουν κάποιες σκηνές που είναι σαν ταινία μυθοπλασίας αλλά αυτό είναι μεταφορικό. Πολλές φορές τα γυρίσματα είναι πιο σκληρά από αυτά μιας ταινίας γιατί δεν υπάρχει ο απαιτούμενος χρόνος προετοιμασίας. Το ντοκιμαντέρ είναι πιο πολύπλοκο. Έχεις πολλά πράγματα τα οποία δεν συνδέονται μεταξύ τους και πρέπει κάπως να τα ταιριάξεις. Οι ηθοποιοί είναι απλοί άνθρωποι από τα χωριά και είναι λίγο δύσκολο να δουλέψεις μαζί τους.

Συνέντευξη: Όλγα Κοζάκη

DIGITAL
VIDEO

Κομπιουτεράκιας ή καλλιτέχνης;

(Τυπώστε τα σε ετικέτες για να τα κολλάτε πιο εύκολα.)

«Εγώ χρησιμοποιώ μόνο αυτό», λέει ο ένας.
«Εγώ δεν το ακουμπάω» περηφανεύεται ο άλλος. Και οι δύο έχουν βέβαια δίκιο. Ποιος νοήμων δημιουργός μπορεί να παραβλέψει τον τεράστιο όγκο νέων εργαλείων χωρίς καν να τα εξετάσει. Χρειάζεται βέβαια μια προσπάθεια για να τα κατανοήσουμε και να διαλέξουμε το σωστό. Το ανοιχτό μυαλό είναι προαιρετικό.

2002. Μια καλή χρονιά για να αρχίσετε.

Η σειρά Intellistation της IBM είναι η σειρά υπολογιστών με την πιο ευρεία αποδοχή στον χώρο του κινηματογράφου και της ψηφιακής δημιουργίας γενικότερα. Με τρία χρόνια, on site εγκατάσταση και μοναδική αφοσίωση, είναι σίγουρα η καλύτερη βάση στην οποία θα χτίσετε το hardware ή software της επιλογής σας.

www.ibm.com

AMY SA - Digital Video
Trias 58, 152 35 Vrilissia-Athens / Greece
Tel.: 003 010 6133000, Fax.: 003 010 6133301,
e-mail: dvsales@amy.gr, web site: www.amy.gr/amydv

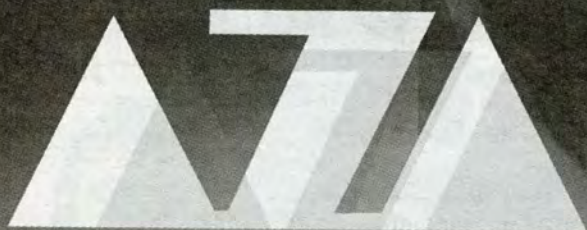
ΠΑΡΕ ΘΕΣΗ

ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ, ΣΕΒΟΜΑΣΤΕ ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ
ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΑΣ, ΣΕΒΟΜΑΣΤΕ ΤΟ ΘΕΑΤΗ, ΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗ ΜΑΣ
ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ,
ΔΙΑΘΕΤΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΜΟΝΟ ΑΥΘΕΝΤΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΕΤΣΙ ΕΝΘΑΡΡΥΝΟΥΜΕ ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ
ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΜΕ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΜΑΣ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΔΥΝΑΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΦΟΡΑ ΠΑΡΕ ΘΕΣΗ, ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ ΣΑΣ...

viewmaster

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ, ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΘΕΑΤΕΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 33, ΤΚ 546 40, 0310 886 286
ΠΑΣΑΛΙΔΗ 147, ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ, ΤΚ 551 33, 0310 444 362
ΟΛΥΜΠΟΥ 112 & ΙΑΣΩΝΙΔΗ, ΤΚ 546 35, 0310 226 313
ΣΕΡΡΕΣ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ 52, ΤΚ 621 25, ΤΗΛ. 03210 59 139
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ 13 & ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΥ, ΤΚ 62122, 03210 56 077

video
cinema
club

Π.Π. Γερμανού 5, Θεσσαλονίκη, 546 22 - Τηλ. 0310-284748
Βιζυηνού 65, 40 Εκκλησιές, Θεσσαλονίκη, 546 36 - Τηλ. 0310-968600

complete collections of:

ALMODOVAR * CASSAVETES

EISENSTEIN * LANG * KUROSAWA

TARKOVSKY * JODOROWSKI

FELLINI * KUBRICK * KAR-WAI WONG

WOODY ALLEN * JARMUSCH

classics
independent
cult

VHS & DVD

and more ... !!!

τώρα, και στο κέντρο των 40 Εκκλησιών

www.aza.gr

DO YOUR OWN FESTIVAL

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα
αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσικουδιά (ρακί)
με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με
προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά,
λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σητειακές ελιές, απάκι
και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας,
μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος
να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με
τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

κρητική κουζίνα ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην **Τσόπελα 2**,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.
και στο τηλέφωνο **0310 228 300**

LANCIA

AMBASSADOR OF THE ITALIAN "ARTE DI VIVERE"

www.lanciathesis.gr

Αγνωστες απολαύσεις / Ren xiao yao

η Jia Zhang-Ke (Κίνα/Γαλλία/Κορέα/Ιαπωνία, 2002)

πρικά πρόσωπα της δραματικής πλοκής είναι δύο φίλοι, ο Ji και ο Bin Bin. Άνεργοι, ν μια ζωή χωρίς σκοπό και μα. Η φιλοσοφία τους αποκαταπική: ο Bin Bin δεν πιστεύει στο λον και ο Χία Ji θεωρεί ότι δεν νόημα η ζωή μετά τα τριάντα. περιπλανήσεις τους θα γνωρί- ν την Qiao Qiao: είναι χορεύ- και εργάζεται σε διαφημιστικά ου. Ο Χίαο Ji θα την ερωτευθεί συναντήσει όμως αρχικά την αφορόνση από την Qiao Qiao αργότερα την αντίδραση του ου και μάντζέρ της. Προβλή- στη σχέση του με μια μαθή- αντιμετωπίζει και ο Bin Bin: ε- η έλλειψη επικοινωνίας δίνει νόνο. Αντιμέτωποι με την αδιέ- ο στάση τους απέναντι στη ζωή

Μετά την Πλατφόρμα (προβλήθηκε στο περσι- νό φεστιβάλ), μια ταινία που περιέγραφε τη μετάβαση από τον κομμουνισμό στον καπιταλι-σμό, ο Jia Zhang-Ke εστιάζει την προσοχή του στο χαοτικό και αντιφατικό σήμερα της Κίνας.

ιά και με την περιρρέουσα ηθική κρίση, οι δύο φίλοι θα αποφασίσουν να ληστέψουν μια τράπεζα. ως ο ερασιτεχνισμός τους θα υπονομεύσει το εγχείρημα τους....

οτική από υπομνήσεις για την πολιτική και κοινωνική κατάσταση (η τηλεόραση στο βάθος του πλά- περιγράφει τα γεγονότα) και σκηνοθετημένη με την αυτοπεποίθηση και το οπτικό ύφος της Πλατ- ομας η ταινία αποτελεί μια έκθεση για την κατάσταση στο εσωτερικό της κινέζικης κοινωνίας. Δια- ώντας μια απόσταση από τα τεκταινόμενα, θέτοντας τον θεατή σε μια θέση παρατηρητή παρά συμ- ου, και εμμένοντας στις γεμάτες ρευστότητα κινήσεις της κάμερας, ο σκηνοθέτης σχεδιάζει τα τριών νέων που βαδίζουν χωρίς προσανατολισμό μέσα στο χαοτικό τοπίο. Όπως και στην ηνούμενη ταινία έτσι και εδώ το τρίπτυχο θέαμα/καλλιτέχνες και θεατές/κοινωνική πραγματικό- α βρίσκεται στο κέντρο. Για τους ήρωες το θέαμα αποτελεί την μόνη διέξοδο, καθώς συνθλίβο- από μια κοινωνική πραγματικότητα που δεν έχει γι' αυτούς καμιά θέση.

Δ.Μ.

Παρασκευή 14 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τρνές, 14:30

Πλ. Αριστοτέλους 4, τηλ. 2310 234027

mojo
Lunch & Dinner

Jia Zhang-Ke: Η απελπισία και οι απολαύσεις

Ο ΤΙΤΛΟΣ

Ο Αγγλικός τίτλος της ταινίας μου (*Unknown Pleasures*) είναι αποτέ- λεσμα μιας παρατήρησης που έκανα για την σύγχρονη Κίνα. Για να α- ποφύγουν την απελπισία οι άνθρωποι ρίχνονται στη δαιμονική ανα- ζήτηση της ηδονής και των απολαύσεων. Και ευτυχώς έχουν τον χρόνο να σπαταλήσουν τα χρήματά τους. Ο κινέζικος τίτλος της ταινίας (*Ren Xiao Yao*) σημαίνει "ελεύθερος από περιορισμούς". Αυτός είναι παρμένο από τα γραπτά ενός ταοϊστή φιλοσόφου, του Zhuangzi, όπου προτείνει να απολαμβάνουμε τις ηδονές της ζωής και να αναζητάμε την απόλυτη ελευθερία.

Η ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ

Το 1982, τη στιγμή που οι νεαροί ήρωες της ταινίας *Πλατφόρμα* (η προηγούμενη ταινία του σκη- νοθέτη) κλείνουν την νύχτα τα παράθυρα και μαζεύονται γύρω-γύρω για να ακούσουν μυστικά δυ- τική μουσική, οι νεαροί ήρωες της νέας γενιάς στο *Άγνωστες απολαύσεις* είχαν μόλις γεννηθεί. Α- νήκουν στην γενιά του ελέγχου των γεννήσεων. Ποτέ δεν θα έχουν αδελφία και αδελφές. Η μοί- ρα τους έχει καταδικάσει σε μια μοναχική ύπαρξη. Αυτή η γενιά επίσης βρίσκεται αντιμέτωπη με την υπαρξιακή κρίση της ατομικότητας. Η κοινωνία δεν γνωρίζει πώς να τοποθετηθεί απέναντι στην ατομική εμπειρία. Πολιτιστικά μιλώντας, δεν είχαμε τον χρόνο να προετοιμάσουμε τους ε- αυτούς μας να αντιμετωπίσουμε αυτή την κρίση. Επιπλέον η τεράστια έκρηξη της ανάπτυξης της χώρας ασκεί μια πίεση στη νέα γενιά. Αντιμέτωποι μ' αυτήν βρίσκουν τους εαυτούς τους απόλυ- τα αδύναμους.

ΜΙΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΖΩΗΣ

Ονειρεύτηκα ότι ήμουν πεταλούδα είναι ένα από τα γραπτά του Zhuangzi (σ.τ.μ. ένας ταοϊστής φι- λόσοφος). Μια μέρα, ενώ κοιμόταν στον κήπο, ονειρεύτηκε ότι έγινε πεταλούδα και πετούσε ανά- μεσα στα λουλούδια. Σύμφωνα με τον φιλόσοφο, η ζωή θα έπρεπε να είναι μια ευχάριστη διαδι- κασία την οποία δεν θα έπρεπε να βαραίνει η πραγματικότητα. Στην ταινία *Unknown Pleasures*, οι νέοι έχουν έλλειψη πειθαρχίας. Δεν έχουν κάποιους στόχους για τον μέλλον. Αρνούνται όλους τους περιορισμούς. Ελέγχουν την ζωή τους και δρουν ανεξάρτητα. Όμως το πνεύμα τους δεν εί- ναι εξίσου ελεύθερο. Είναι το τατουάζ με την πεταλούδα στην Qiao Qiao ένα έμβλημα της εξέ- γερσης ή ένα τραύμα αποτέλεσμα του τιμήματος για την ελευθερία; Αν το σύνθημα "κάνε αυτό που σου αρέσει" είναι η ερμηνεία που δίνουν σήμερα οι νέοι στα γραπτά του Zhuangzi, τότε είναι επί- σης και ο αναστεναγμός τους, καθώς αντιμετωπίζουν την απαιτητή αναζήτηση της λεγόμενης ε- λευθερίας.

ΨΗΦΙΑΚΟ ΒΙΝΤΕΟ

Η ταινία γυρίστηκε στην Datong, μια βιομηχανική πόλη στην επαρχία Shanxi απ' όπου κατάγομαι. Η λέξη "Datong" σημαίνει Μεγάλη Αρμονία και προσδιορίζει μια δίκαιη κοινωνία. Ωστόσο συμβαί- νει το αντίθετο. Η κατάσταση είναι πολύ προβληματική. Μια βόλτα στην πόλη θυμίζει βόλτα σε ερ- γοστάσιο. Η πόλη όζει συγχύσεως και παράξενου υπερρεαλισμού. Αμέσως σκέφτηκα το ψηφια- κό βίντεο. Η ελαφριά χρωματική ασυμφωνία του ψηφιακού βίντεο ταίριαζε με την τονικότητα που ήθελα. Ξεκίνησα τα γυρίσματα μόνο τρεις εβδομάδες αφού είχα την ιδέα της ταινίας. Αυτοσχεδιά- σα και τα γυρίσματα με ψηφιακό βίντεο μου έδωσαν μια αίσθηση ελευθερίας στην κίνηση. Με την ψηφιακή beta κάμερα είχα την αίσθηση ότι είμαι ένας ποιητής της αρχαίας εποχής, ο οποίος πα- ρατηρεί το τοπίο που τον περιβάλλει, ενώ ταυτόχρονα ακούει τους ήχους της δικής του εσωτερι- κής μουσικής. Επιπλέον το βίντεο είναι και πιο απλό τεχνικά μέσο. Δεν νομίζω ότι ποτέ το ψη- φιακό βίντεο θα αντικαταστήσει το κινηματογραφικό φιλμ. Για τους σκηνοθέτες είναι απλώς α- κόμα μια επιπλέον επιλογή που τους προσφέρεται.

Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας

Hiroshi Ando, σκηνοθέτης της ταινίας Blue

Είναι η πρώτη σας ταινία και ασχολείστε με τη γυναικεία ομοφυλοφιλία. Τι σας προσέλκυσε σ' αυτό το θέμα;

Την ιστορία την πήρα από ένα κόμικ. Δεν είναι τόσο η ομοφυ- λοφιλική άποψη του θέματος όσο η σχέση έρωτα μεταξύ δύο ατόμων. Ανεξάρτητα αν στην συγκεκριμένη περίπτωση είναι δύο γυναίκες. Διάλεξα αυτές επειδή σ' αυτή την ειδική μορ- φή έρωτα υπήρχε μεγάλη αγνότητα και καθαρότητα.

Δεν υπήρχε ο κίνδυνος να βγεί κάτι πιο προκλητικό;
Όχι, γιατί δεν ήθελα να σοκάρω με αυτήν την ταινία.

Πώς ήταν η συνεργασία με τις ηθοποιούς;

Αν και οι ηθοποιοί δεν είναι ερασιτέχνες αλλά επαγγελματίες, αυ- τή ήταν από τις πρώτες τους δουλειές. Οπότε δεν ξέρω αν γι' αυτές ήταν δύσκολο. Σίγουρα δεν μου το είπαν και δεν το ξέρω. Είχαμε αυστηρά σχέση επαγγελ- ματική, δηλαδή δεν αναπτύξαμε κάτι πιο προσωπικό. Στο γύρισμα έκαναν αυτό ακριβώς που τους ζήτησα και έτσι κύλησε καλά.

Συναντήσατε κάποιες ιδιαίτερες δυσκολίες στα γυρίσματα;

Χρειάστηκε να γυρίσουμε κάποιες σκηνές πάρα πολλές φορές γιατί τα κορίτσια γίνονταν πο- λύ συναισθηματικά κάποιες στιγμές και ξέφευγε το πράγμα. Το πρόβλημα ήταν ότι είχαμε πο- λύ περιορισμένο χρόνο για τα γυρίσματα, 18 μέρες, και γι' αυτό ήμασταν πάρα πολύ σφιχτοί. Αυτό πίεσε τα κορίτσια ακόμη περισσότερο καθώς ήταν και η πρώτη τους ταινία.

Πώς είναι η κατάσταση του κινηματογράφου στην Ιαπωνία σήμερα;

Συγγνώμη αλλά δεν έχω δει ταινίες συγχρόνων μου. Μπορεί να είναι καλές αλλά η αίσθηση που παίρνω εγώ είναι ότι υπάρχουν πράγματα που δεν με ενδιαφέρουν και γι' αυτό δεν τα εί- δα. Μπορεί να είμαι και άδικος.

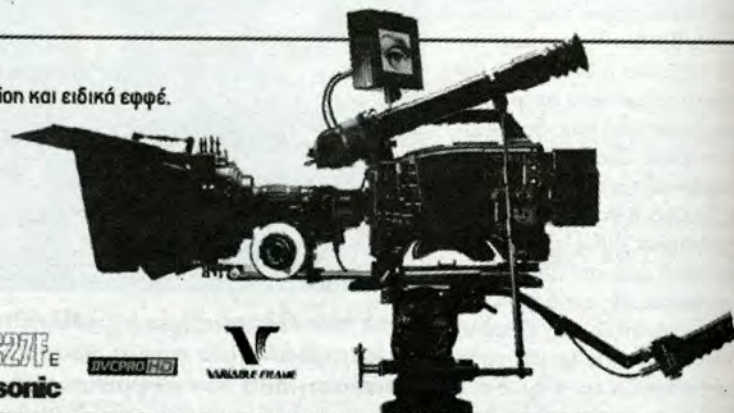
Συνέντευξη: Όλγα Κοζάτη

HIGH DEFINITION

Ελληνικός Κινηματογράφος Η επόμενη μέρα...

Εμείς είμαστε έτοιμοι. Εσείς;

Με μεταβλητό frame rate (4 - 60 καρέ/sec σε βήματα του ενός καρέ) για slow motion και ειδικά εφέ.
Βέλτιστο film transfer λόγω τετραπλάσιας ωφέλιμης ανάλυσης και εγγραφής frame (progressive scan) αντί για field (interlaced).
Ανώτερο contrast και δυναμική περιοχή χρώματος, έως και 10 φορές, από την τεχνολογία βίντεο που χρησιμοποιείται σήμερα.
Λευκά και μαύρα, σκιές και highlights, όπως μόνο στο film τα έχετε συναντήσει...

AJ-HDC27E
Panasonic

AVCPRO2

V
VARIABLE FRAME

editpro HD/m

Υψηλή ποιότητα εγγραφής, ασυμπίεστου σήματος High Definition απ' ευθείας από την κάμερα, χρησιμοποιώντας την τεχνολογία Direct2Disk™, με βάθος χρώματος 10 bit.
Μονιάζ σε High Definition για film transfer χωρίς απώλειες γενιάς.
Αναπαραγωγή slow motion και ειδικών εφέ στο γύρισμα.

Η τεχνολογία Direct2Disk™ ανεπτυγμένη στην Ελλάδα από την Eagle Research A.E., αποτελεί παγκόσμια πρωτοπορία στο χώρο του Digital Cinematography.

Eagle Research A.E.
Βουλγαγμένης 272B 173 43 Αγ. Δημήτριος Αθήνα
τηλ: +30 210 97 69 280 fax: +30 210 97 69 289 <http://www.eagle.gr>

D2D
DIRECT2DISK

EWS
EDIT WHILE SHOOTING

Η editpro HD/m είναι ελληνικό προϊόν
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ: EAGLE RESEARCH A.E.

Panasonic is registered trademark. D2D, EWS, Direct2Disk, are trademarks pending.

Eagle
Research

Caffè Vescovi®

DAL 1927

Vescovi,
il caffè è
un'arte
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο
καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις
τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διανομή για την Ελλάδα.

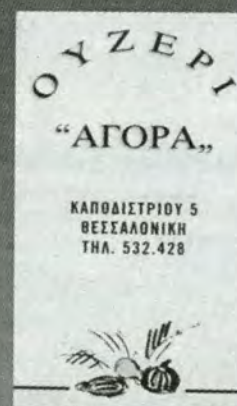
Accento

SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΘΕΣ/ΝΙΚΗ 1 ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΓΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (2310) 240 642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (210) 61 44 331
e-mail: accento@otenet.gr

ΓΙΑ ΚΑΛΟ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΦΑΓΗΤΟ

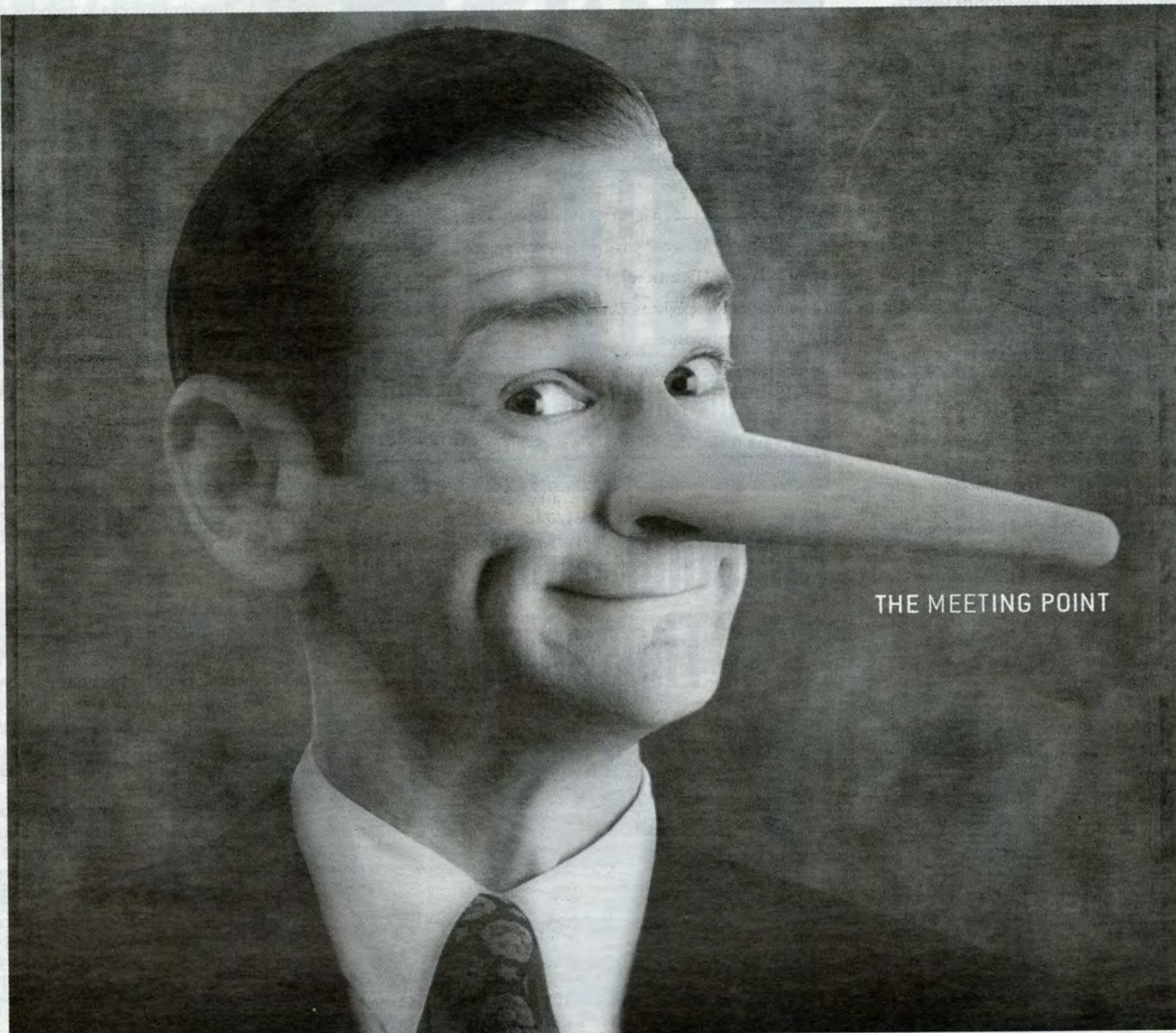

ΚΑΙ ΜΕΤΑ...

Βεντέτα

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 3 ΤΗΛ.0310 234 973

ΓΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ
ΛΑΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΜΕ ΑΠΟΨΗ

THE MEETING POINT

Pinocchio
CREATOR S.A.

Κούσκουρα 2 & Μητροπόλεως • 546 22 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: 0310 253 268 • e-mail: social@hol.gr
Παύλου Μελά 28, Πλατεία Δημαρχείου Εύοσμος • 562 24 Εύοσμος • Τηλ.: 0310 774518

SOCIAL
♦ C A F E ♦

"Ken Park" and "Ten" make strange bedfellows, but they are the films everyone is talking about, as the festival enters its last weekend. Strangely optimistic Balkan directors are preparing their next scripts. Star power has been boosted by today's Shooting Star presentations of up-and-coming European actors.

The Clark-Lachmann Duo

Dark glasses hid Larry Clark's eyes yesterday, as he talked about when he and co-director Ed Lachmann thought up the idea for "Ken Park" in 1989. "I am glad it wasn't my first film," said Clark, noting that when he finally raised the money for the uncompromising project, he was ready. Clark and Lachmann wanted to make a film that didn't play by the usual rules. There was improvisation, but actress Tiffany Limos explains, "We all knew what we were getting into before we did the movie." The mix of unknown nonactors and older pros worked. Unsurprisingly, Clark's teen years have been a bottomless source of inspiration. "I don't think I'm obsessed with children," Clark clarified, "I'm obsessed with working." He pointed out he's "not out to make people angry." He simply represents reality- whether this is realistic violence or sex. Not a single frame was tampered with in production, so the creators won't permit any censorship now. With a photography book in the works (working title: "An American Hero"), Clark dreams of taking three months off to snap shots. Clark feels close to the subjects in his film, who try to survive families: "We're not rich people coming down from the hill to speak of the working class". Co-director Lachmann cautioned filmmakers on not being deceived by new technology into thinking it's "easier" to tell stories. With regards to the relevance of the film to other countries, actress Limos said she felt it might just show people who romanticise American life that there are problems there too. "Ken Park" is on at 11pm.

Rafelson's Independent Spirit

Yesterday, Bob Rafelson shared stories about how he met David Mamet and Jack Nicholson. He called up Mamet after reading a review of an early play in an airport. The latter shared Rafelson's habit of leaping out of his seat and cheering during good film moments at their LA film society. Nicholson is the bravest actor in the US, according to Rafelson. When he met him, Nicholson had decided to call it quits, feeling his career was going nowhere. Then, when they started collaborating on a script for "Five Easy Pieces", Nicholson acted out all the characters so well, that he was an obvious choice for the lead. "He always picks directors who will challenge him, like Alexander Payne" says Rafelson of the actor. The director's love affair with European cinema began at age 13 because it was easier to sneak into the local foreign film movie theater than other ones. Rafelson also pointed out that he's not as big a fan of the noire genre as others say. He shot "The Postman Always Rings Twice" as a love story, for instance, employing soft colours instead of sharp shadows. Though he's glad to benefit from it, Rafelson feels the quality of 1970s US films has been exaggerated of late. He slammed the entertainment world's current electronic intelligentsia, who think that it's the quantity of information circulated that matters most. In this climate, first films are simply a means to second films. His next project? Spending as much time with his three-year old son as possible. Catch two Rafelson shorts - from 2002 and 1976 - today at 5pm.

First, We'll Take the Balkans

Mirroring moves by other festivals, the Thessaloniki Festival is financing four to five Balkan fiction scripts this year. With 150,000 euros at their disposal, organisers are welcoming

FIRST ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ SHOT 43rd THESSALONIKI FILM FESTIVAL FRIDAY 15 NOVEMBER 2002 • N. 120

Shooting Stars Land in Thessaloniki

Niki Karimi

Tiffany Limos

Taraneh Alidousti

suggestions for a pilot Balkan Fund. The plan is to receive 200 treatments or scripts, accompanied by well-developed business/production plans, by April 30. After that, 12 projects will be selected to participate in a workshop held at next year's festival. Four to five of these scripts will be picked to receive 10,000 euros each. Someday soon the films will premier in Thessaloniki (unless they are invited into A-list festivals first). This Michel Demopoulos brainchild may, in the future, expand geographically. Meanwhile jury member Misha Vuckovic reminded the press about another project. With 75% funding from the Greek Film Center, a 300,000 euro Balkan Development Project has been established, supporting the production of 20 projects within the two-year-old South East European Cinema Network.

Sunny Skies for Regional Film

Optimism isn't exactly a Balkan characteristic. However this year three filmmakers all are using humor as their main weapon and reporting bumper crops. Balkan filmmakers Nae Caranfil (Romania), Nenad Duric (Bosnia-Herzegovina) and Milora Milinkovic (Yugoslavia) spoke to the press yesterday. Duric explained that his film speaks about Bosnian reality. Milinkovic's black comedy aims to capture today's Yugoslavia, though it also includes universal themes like love and poverty, good and evil. Production is up in all three countries. In Bosnia two new films were made this year. On Wednesday, Caranfil talked to the audience at the screening of "Philanthropy", which has been in theatres since March and may become the most successful Romanian film in 15 years. The film is about organised begging rings. Caranfil likened filmmakers to beggars, each with their own turf: "The bigger sharks are on the big streets, and the smaller sharks are on the smaller streets."

Thai and French Films in Competition

Today's competition films are Apichatpong Weerasethakul's "Blissfully Yours" (a pair of lovers are separated at the Thai-Burmese border, 2pm) and Jean-Pierre Sinapi's "Life Kills Me" (the day-to-day life of a young Moroccan in Paris, 7.30pm).

Extreme Greek Visions

Nikos Nikolaidis has been making bizarre, compelling films for years. What they are "about" doesn't matter. It's the strange atmospheres and goosebumps the provoke that's important. Word is that his new work "Loser Takes All" (10.30pm) is the best thing he's made in years. Another Greek film premieres earlier, "Let's Go For An Ouzo" (5pm).

Perfect Tens

Abbas Kiarostami and co-screenwriter Mani Akbari are talking to the press at 11am. An hour later, Europe's new acting talent will be on stage, with a press conference by the European Union's Shooting Stars actors. "Ten" plays at 7.30pm tonight. Meet Swiss Shooting Star Michael Finger in "Utopia Blues" (5pm),

Danish Maria Wurgler Rich in "Minor Mishaps" (8pm) and Spain's Enrique Alcides in "Stones" (11pm).

One-Way Ticket to Berlin

The first 300 minutes of Rainer Werner Fassbinder's "Berlin Alexanderplatz" is being shown at 1.30am. This is the German director's made-for-television 13-part masterpiece, brought to the big screen. The festival will follow up with Parts II and III over the next two nights (at the same time), and finally, a whole day repeating the series on November 18.

Sokurov's One-Take Film

A single, 96-minute shot marks Alexander Sokurov's "Russian Ark" (2.30pm). An important high definition achievement, the camera floats from room to room of the State Hermitage Museum, as the pages of Russian history keep turning.

Galani and e-m@tic News

Don't forget to catch popular singer Dimitra Galani on the first of two performances at the Thessaloniki Concert Hall. Finally, the e-m@tic presentation tomorrow of two web short film-related sites will be from noon to 3pm

A Small Peeve

Where do all these flies -swat!- in Warehouse C come from?

Quote/unquote

"They are independent on their first film, and then work for Hollywood on their second film," -Director Bob Rafelson on many US newcomers

Angelike Contis

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 120 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΚΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΟΦΙΑ ΖΗΚΟΥ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΟΛΓΑ ΚΟΥΖΑΝΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΙΛΑΝΑΣ,

ΣΟΦΙΑ ΜΙΛΑΜΑΤΖΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΥΡΑΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

